

2014

aviisi 2

VERENIGING NEDERLAND-FINLAND

ALANKOMAAT-SUOMI YHDISTYS

www.vnf.nl
www.alankomaat-suomi.fi

Inhoud

Van het bestuur	3
Rondvaart & Brunch 10 mei 2014	6
Overdracht bestuurstaken	10
Wisseling hoofdredacteur Aviisi	13
Artikelen gevraagd voor Aviisi	15
Column: Even een kop koffie pakken	16
Vertalers Fins op cursus in Antwerpen	20
Nenäpäivä, Mikko Rimminen	23
Lente in Finland	28
Herinneringen aan Finland	32
Pensioendwang	37
Het Finse 'zeilschepen imperium' van Gustaf Erikson	42
Concurreren op z'n Fins	52
Kleintjes	57
De Ruhtinansalmi-halvering	58
Belangrijke adressen	61
Word lid! Liity jäseneksi!	62

 aviisi

2

Colofon

Jaargang 23 (2014), nummer 2

De Vereniging Nederland-Finland werd opgericht op 27 oktober 1923. Aviisi is het officiële magazine van de vereniging en verschijnt vijf keer per jaar. Leden van de vereniging ontvangen Aviisi gratis.

Eindredactie

Sonja Meskanen
(hoofdredacteur),
aviisi@vnf.nu
Minna Räty (Fins),
aviisi@vnf.nu

Eindverantwoording

het bestuur

Vormgeving

Daniel Loos,
info@bureaucontrapunt.nl

Drukwerk

Via ASB drukwerk-
begeleiding

Oplage 550

ISSN 1566-8542

Kopij

Kopij voor de volgende Aviisi kan per e-mail voor 23 april 2014 aan de redactie gezonden worden:
aviisi@vnf.nu.

Kopij kan worden aangeleverd in één van de volgende bestandsformaten: Word, RTF of ASCII tekst. Beelden in de hoogst beschikbare kwaliteit aanleveren (ca. 2000 pixels of meer).

De verantwoordelijkheid voor de inhoud van artikelen in Aviisi die door derden geschreven zijn, ligt bij de betreffende auteurs. De redactie van Aviisi behoudt zich het recht voor artikelen in te korten of niet te plaatsen.

Bestuur Vereniging Nederland-Finland

Voorzitter

Elina Peltola, voorzitter@vnf.nu

Vice-voorzitter en secretaris

Mikko Lissing, vice-voorzitter@vnf.nu

Penningmeester

Marco Blankestijn, penningmeester@vnf.nu

Bestuurslid Aviisi

Sonja Meskanen, aviisi@vnf.nu

Bestuurslid PR & Aviisi

Mario Kool, pr-aviisi@vnf.nu

Erelid

Ambassadeur van Finland, mevr. Liisa Talonpoika

Website VNF www.vnf.nu

Ad Bats (webmaster), webmaster@vnf.nu

Daniel Brouwer (technisch beheer)

Ledenadministratie & secretariaat

Jacques Groenendijk, info@vnf.nu, 06-55802120

Bankrekening vereniging

NL 39 ABNA 0549 2867 05 te Den Haag

Beste leden,

Zoals in de voorgaande Aviisi al is aangekondigd is er een aantal nieuwe gezichten toegetreden tot het bestuur van uw vereniging. Jacques Groenendijk, die de afgelopen tijd meerdere bestuursfuncties waarnam, heeft zijn taken overgedragen, maar blijft gelukkig beschikbaar voor wijze raad op het secretariaat van de vereniging. Later in dit blad stellen hij en Marjo onze nieuwe penningmeester, Marco Blankestijn en onze nieuwe hoofdredacteur Aviisi, Sonja Meskanen aan u voor. Ik zal mijzelf kort introduceren.

Ik ben 43 jaar geleden in Haarlem geboren als eerste van twee zonen van een Nederlandse vader en een Finse moeder.

Alhoewel ik mijn hele leven in Nederland heb gewoond bezit ik beide nationaliteiten. De zomers in mijn jeugd kenmerken zich door lange vakanties naar mummi en vaari in Finland. Met oneindig veel plezier denk ik terug aan het zwemmen, roeien en vissen, de prachtige natuur en de rust, de sauna en het van 's morgens vroeg tot 's avonds laat onbekommerd buiten spelen bij de kesämökki in Kullo en later in Hartola.

Mikko
Lissing

Na mij studie Economie te hebben afgerond aan de VU in Amsterdam heb ik mijn dienstplicht vervuld in het Finse leger. Ik was gestationeerd in Hyrylä bij het luchtfabweer regiment en heb daar eerst de on-

Johtokunnalta

Hyvät jäsenet,

Niinkuin jo Aviisin viime numerossa kerrottiin, on yhdistyksenne johtokuntaan liittynyt uusia kasvoja. Jacques Groenendijk joka viime aikoina on hoitanut useampiakin johtokunnan taakkoja, on luovuttanut tehtävänsä uusille johtokunnan jäsenille. Onneksi voimme tarvittaessa saada häneltä viisaita neuvoja sihteeristöstä käsin, missä hän jatkaa arvokasta työtään yhdistyksen hyväksi. Tämän lehden sisäsvilla esittelevät Jacques ja Marjo teille yhdistyksen uuden rahastonhoitajan Marco Blankestijnen ja Aviisin uuden päätoimittajan Sonja Meskasen. Kerron tässä lyhyesti itsestäni.

Olen syntynyt Haarlemissa 43 vuotta sitten. Isäni on hollantilainen, äitini suomalainen ja minä olen heidän kahdesta pojastaan vanhin. Vaikka olenkin asunut koko ikäni Hollannissa, minulla on myös Suomen kansalaisuus. Nuoruuteni kesät vietin mummin ja vaarin luona Suomessa. Ajatuksissani säilyvät ihanat muistot uima-, soutu- ja kalamattoista, mahtavasta luonnosta ja rauhasta, saunaasta ja koko pitkän päivän huolettomista leikeistä ulkona kesämökillä Kullossa ja myöhemmin Hartolassa.

derofficiersopleiding afgerond, alvorens naar Hamina te gaan voor de officiersopleiding. Na 11 maanden dienstplicht ben ik afgezwaaid als reserve officier in het Finse leger.

Terug in Nederland ben ik neergestreken in de omgeving Den Haag. Ik ben getrouwd en heb twee prachtige zonen van 2 en 5 jaar oud.

De komende tijd ga ik mij inzetten voor de VNF. Ik heb begrepen dat ik samen met mijn mede bestuursleden het jongste bestuur in het 90-jarige bestaan van de vereniging vorm. Ik spreek voor het voltalige bestuur als ik zeg dat we er veel zin in hebben en vol energie en goede ideeën de taken op ons nemen.

Een van de grootste uitdagingen die ons wacht is het op peil houden, en het liefst vergroten, van het teruglopende ledenaantal van onze vereniging. Alleen

Ekonomintutkintoni jälkeen Vrije Universiteit Amsterdamissa suoritin asevelvollisuuteni Suomen armeijassa. Palvelin Hyrylän ilmatorjuntarykmentissä ja suoritin siellä ensin aliupseeritutkinnon. Sen jälkeen jatkoin upseerikoulussa Haminassa. 11 kuukautta kestääneen asevelvollisuuteni jälkeen kotiuduin Suomen armeijan reserviupseerina.

Saavuttuani takaisin Hollantiin asetuin asumaan Haagin lähistölle. Olen naimisissa ja minulla on kaksi ihanaa 2- ja 5-vuotiaasta poikaa.

Tulevina aikoina aion panostaa yhdistyksen eteen. Käsittääkseni nykyinen johtokunta on kaikkein nuorin yhdistyksen 90-vuotisen historian aikana. Puhun koko johtokunnan puolesta kun sanon, että me palamme halusta, energiasta ja hyvistä ideoista ottaa johtokunnan tehtävät vastuullemme.

op die manier houden we als vereniging bestaansrecht en kunnen we op een gezonde manier toewerken naar de eeuwfeesten van Finland als onafhankelijke staat in 2017 en van onze vereniging in 2023. Ik wil daarom alle leden oproepen ons hierbij te helpen. Dat kan door in de directe omgeving te kijken naar kandidaatsleden, mensen die een band hebben met Finland of het land een warm hart toedragen. Kennissen, vrienden, buren, familie, collega's, bedrijven, iedereen is welkom.

Ook zijn we zeer geïnteresseerd in ideeën die u heeft om onze vereniging op een positieve manier voor het voetlicht te brengen en op die manier nieuwe leden te werven. Wij als bestuur hebben ook een aantal plannen op dat gebied en willen die in komende bestuursvergaderingen samen met uw ideeën omzetten in een concreet actieplan. Ik nodig, en

Yksi meitä odottavista suurimmista haasteista on pysäyttää yhdistyksemme jäsenluvun laskusuunta ja muuttaa tämä mie luimmin noususuuntaan. Vain sillä tavalla on yhdistyksemme toiminnan jatkuvuus vakuuttettu ja voimme valmistella itsenäisen Suomen Tasavallan 100-vuotisjuhlaa vuonna 2017 ja yhdistyksemme 100-vuotisjuhlaa vuonna 2023. Siksi haluan pyytää kaikkia jäseniä auttamaan meitä. Tiedustelkaa onko lähiympäristössäni jäsenehdokkaita joilla on jonkunlainen side Suomeen tai muuten vain ovat kiinnostuneita maasta. Tuttavat, ystäväät, naapurit, perhe, työkaverit, yritykset, kaikki ovat tervetulleita.

Olemme myös kiinnostuneita teidän ideoistanne mainostaa yhdistystämme positiivisesti ja sillä tavalla värvätä uusia jäseniä. Johtokunnallakin on useita suunnitelmia jotka yhdessä teidän ehdo-

daag u daarom graag uit om samen met ons ervoor te zorgen dat ons ledenaantal de komende jaren groeit en we kunnen doorgaan met het gezamenlijk vieren en genieten van een stukje Finland in Nederland.

Namens het bestuur,

Mikko Lissing

Vicevoorzitter en secretaris

tuksiennet kanssa haluamme seuraavassa kokouksessa muuntaa konkreettiseksi toimintasuunnitelmaksi. Haastan teidät kaikki kanssamme kaikin keinoin nostamaan jäsenmääramme tulevina vuosina niin että voimme jatkossakin nauttia palasta Suomea Hollannissa.

Johtokunnan puolesta,

Mikko Lissing

Varapuheenjohtaja ja sihteeri

Käännös: Irja Lammers

Rondvaart & Brunch

10 mei 2014

Wij nodigen u uit te komen genieten van een geweldige rondvaart in het Groene Hart van Nederland, waarbij een heerlijk uitgebreide brunch wordt geserveerd, op zaterdag 10 mei! Na de brunch is er gratis toegang tot het Avifauna Vogelpark. Je kunt de moeders alvast verwennen voor moederdag, of ga gewoon een dagje uit met je familie/partner om te genieten van de mooie omgeving, de natuur, en het lekkere eten.

Wij verzamelen bij de Avifauna kade in Alphen aan de Rijn om 11:00 uur. We kunnen aan boord stappen vanaf 11:15 uur en we gaan varen vanaf 11:30. De route gaat over de Braassemmermeer, het Paddegat, de Wijde Aa en de Westeinderplassen. We hebben de beschikking over een boot met twee verdiepingen en met alle comfortabele voorzieningen van de dag.

Prijs voor leden is 29,50 € voor volwassenen, 10 € voor kinderen 3-12 jaar. De prijs is voor leden en hun familie/partner.

Prijs voor niet-leden is 52,50 € voor volwassenen, 17,50 € voor kinderen 3-12 jaar. Aanmeldingen uiterlijk 30 april per email aan info@vnf.nu of per telefoon op nummer 06-55802120. Na betaling sturen wij u de nodige gegevens en de routetbeschrijving naar Avifauna.

Risteily & Brunssi

10. toukokuuta 2014

Toivotamme teidät tervetulleiksi nauttimaan mahtavasta risteilystä Hollannin 'Vihreään Sydämeen' runsaan ja herkullisen brunssin merkeissä lauantaina 10. toukokuuta! Brunssin jälkeen on vapaa sisäänpääsy Avifauna Lintupuistoon. Voit jo etukäteen hemmotella äitejä Äitienv Päivää ajatellen tai vain viettää vapaapäivä perheen/partnerin kera kauniista luonnosta ja hyvästä ruuasta nauttien.

Me kokoonnumme Avifaunan laiturilla Alphen aan den Rijn'ssä klo 11:00. Me voimme nousta laivaan klo 11:15 lähtien ja lähdemme risteilemään klo 11:30. Risteilemme Braassemmermeerin, Paddegatin, Wijde Aan ja Westeinderplassen läpi. Käytössämme on katettu kaksikerroksinen laiva missä on kaikki nykypäivän mukavuudet.

Hinta jäsenille 29,50€/aikuinen ja 10€/3-12 vuotias lapsi; hinta on jäsenille ja heidän perheilleen/partnerilleen.

Hinta ei-jäsenille 52,50€/aikuinen ja 17,50€/vuotias lapsi.

Ilmoittautuminen viimeistään 30.4. mennessä mailitse info@vnf.nu tai puhelimitse 06-55802120. Ilmoittautumista vastaan annamme maksutiedot sekä ajo-ohjeet Avifaunaan.

Wij kijken uit naar jullie komst op het Rondvaart & Brunch evenement en naar een leuke dag die we met ons allen aan boord vieren.

Van harte welkom en tot ziens!

VNF Marjo Kool

VNF Marjo Kool

Toivottavasti näemme teidät Risteily & Brunssi tapahtumassa ja voimme yhdessä viettää kivan päivän laivalla.

Sydämelisesti tervetuloa ja näkemiin!

VNF Marjo Kool

Toivottavasti näemme teidät Risteily & Brunssi tapahtumassa ja voimme yhdessä viettää kivan päivän laivalla.

Sydämelisesti tervetuloa ja näkemiin!

VNF Marjo Kool

Agenda

Datum, tijd	Evenement	Locatie, adres
1-2 t/m 11-5 2014	Tentoonstelling, Marimekko, design for a happy life	Kunsthal Rotterdam, Westzeedijk 341
4-4-2014	Juxtapose, Cecilia Moisio	Schouwburg Arnhem
5-4 t/m 6-4-2014	Finse Vrouwen Dagen	Nunspeet, Sparrenhorst Conference Center
8-4-2014	Eläkeläiset, concert	Haarlem (Patronaat)
10-4-2014, 20:15	Sonata Arctica, concert	Effenaar, Eindhoven
13-4-2014, 19:30	Sonata Arctica, concert	Melkweg, Amsterdam
10-4 t/m 12-4 2014	Scandinavië Markt (www.scandinaviemarkt.nl)	Schokland, Museum Schokland
10-5-2014	VNF Rondvaart & Brunch in Groene Hart	Avifauna, Alphen aan den Rijn
15-5-2014, 20:30	Magnus Lindberg, New European Ensemble	Amsterdam, Muziekgebouw aan 't IJ
16-5-2014, 20:30	Magnus Lindberg, New European Ensemble	Den Haag, Korzo Theater
21-6-2014	VNF Midzomernachtfeest, Juhannus	Harkstede, Locatie Klaas v. Donderen, en Amsterdam
9-2014	VNF Kreeftenparty	Centrale locatie in Nederland
22-11-2014	VNF Pikkujoulut	Eindhoven en Den Haag
november	Kerstmarkt	Rotterdam, Finse Zeemanskerk
6-12-2014, 17-19	VNF Onafhankelijksfeest (open om 16 t/m 20 uur)	Rotterdam, Finse Zeemanskerk

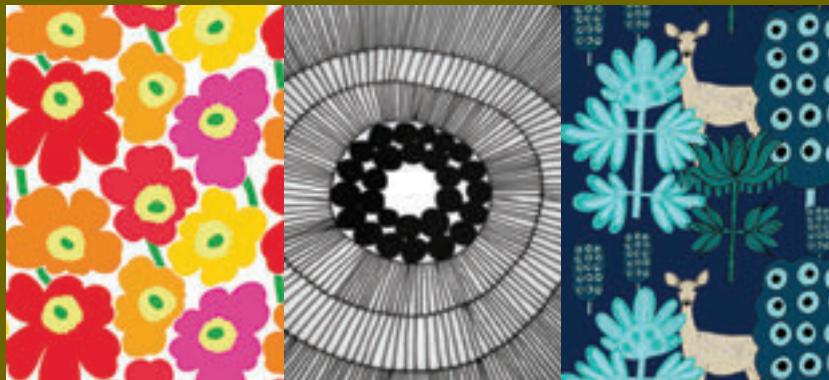
Voor meer gedetailleerde informatie kunt u de websites bezoeken van de locaties of via een e-mail naar pr-aviisi@vnf.nu. Opgeven van deelname aan de activiteiten van de VNF via info@vnf.nu of tel. nr. 06-55802120.

8

Juxtapose

Agenda

Marimekko in de Kunsthall, Rotterdam

9

Päivämäärä, aika	Tapahtuma	Paikka, osoite
1.2. - 11.5.2014	Marimekko näyttely, design for a happy life	Kunsthal Rotterdam ,Westzeedijk 341
4.4.2014	Juxtapose, Cecilia Moisio	Schouwburg Arnhem
5. - 6.4.2014	Suomalaisen Naisten Päivät	Nunspeet, Sparrenhorst Conference Center
8.4.2014	Eläkeläiset, konsertti	Haarlem (Patronaat)
10.4.2014, 20:15	Sonata Arctica, konsertti	Effenaar, Eindhoven
13.4.2014, 19:30	Sonata Arctica, konsertti	Melkweg, Amsterdam
12.-13.4.2014	Scandinavia markkinat (www.scandinavimarkt.nl)	Schokland, Museum Schokland
10.5.2014	ASY Risteily & Brunssi in de Groene Hart	Alphen aan den Rijn, Avifauna
15.5.2014, 20:30	Magnus Lindberg, New European Ensemble	Amsterdam, Muziekgebouw aan 't IJ
16.5.2014, 20:30	Magnus Lindberg, New European Ensemble	Den Haag, Korzo Theater
21.6.2014	VNF Juhannus juhla	Harkstede, Klaas v. Donderen sekä Amsterdam
9-2014	VNF Rapujuhla	Keskeinen sijainti Hollannissa, ilmoitetaan myöhemmin
22.11.2014	VNF Pikkujoulut	Eindhoven ja Den Haag
marraskuu	Joulumarkkinat	Rotterdam, Suomalainen Merimieskirkko
6.12.2014, 17-19	VNF Itsenäisyyspäiväjuhla ovet auki klo 16-20	Rotterdam, Suomalainen Merimieskirkko

Lisätietoa saat joko paikan webbisivuilta tai laittamalla mailia alla olevaan email-osoitteeseen pr-aviisi@vnf.nu. Osallistumisilmoitukset VNF:n tapahtumiin joko mailitse alla olevaan email-osoitteeseen tai puhelimitse känykkänumeroon info@vnf.nu, 06-55802120.

Overdracht bestuurstaken

Jacques
Groenendijk

Inmiddels is het al weer bijna zes en half jaar geleden dat ik een paar bestuursleden van de Vereniging Nederland-Finland ontmoette op de Kerstmarkt bij de Zeemanskerk. Al discussierend kreeg ik het verzoek om toe te treden tot het bestuur. Ik was niet lang tevoren gestopt met mijn werk en nog bezig mijn nieuwe ritme te vinden en moest er nog even over nadenken. Twee dagen later al kreeg ik een telefoontje van Margriet Panman of ik al ja kon zeggen? Ik heb toen besloten om dat maar te doen. Tot de officiële benoeming op de ALV kon ik me alvast inwerken en leerde ik ook de overige bestuursleden kennen. Een groep zeer bevlogen en betrokken vrijwilligers.

Na een werkzaam leventje van 45 jaar, wist ik wel wat aanpakken betekende, maar ik had als lid van de VNF (sinds 1969) nooit gerealiseerd dat vrijwilligers in het bestuur nog zoveel taken te verrichten hadden. Zoals meestal, komen de activiteiten van een vereniging vaak neer op de schouders van een klein aantal hard werkende vrijwilligers. Bij het toenemen van

mijn taken, groeide het respect voor deze collega's.

Na twee termijnen van drie jaar en waarin ik nagenoeg alle bestuursactiviteiten verricht heb, komt nu de tijd om het stokje over te dragen. Het bestuur is er trots op om opnieuw drie nieuwe bestuursleden geworven te hebben, die zich inmiddels

10

Johtokuntatöiden siirto

Kuutisen vuotta sitten tapasin muutaman Alankomaat-Suomi Yhdistyksen johtokunnan jäsenen Merimieskirkon joulumyyjäisissä. Siinä rupatellesamme tuli puheeksi josko tulisin mukaan johtokunnan toimintaan. Olin juuri lopettanut työurani, enkä vielä oikein tiennyt, mitä nyt tekisin. Lupasin kuitenkin harkita asiaa. Pari päivää myöhemmin soi puhelin. Langan päässä oli Margriet Panman, joka halusi kuulla vastauksen kysymykseen. Vastasin myöntävästi. Ennen kuin minusta tuli virallinen jäsen, saatoin kaikessa rauhassa perehtyä yhdistyksen toimintaan ja tutustua sen johtokunnan jäseniin. He kaikki olivat erittäin päteviä ja vastuuntontoisia vapaaehtoisia.

45 vuotta kestäneen työurani aikana ehdin oppia, miten asiat hoidetaan. Liitytyäni Alankomaat-Suomi Yhdistyksen jäseneksi vuonna 1969, minulla ei ollut kuitenkaan aavistustakaan miten moninaisia tehtäviä johtokuntatyö sisältää. Usein pieni ryhmä, ne aktiivisimmat jäsenet, saavat harteilleen suurimman osan yhdistyksen

hyväksi tehtävistä asioista. Vastuulleni tulleiden tehtävien myötä kasvoi myös kunnioitukseni kollegoitani kohtaan.

Kaksi kolmen vuoden jaksoa olen nyt tehnyt moninaisia johtokuntatehtäviä, ja on tullut aika jättää tehtävät uusille tulokkaille. Johtokunta on ylpeä onnistuttuaan

bij de laatste Algemene Leden Vergadering hebben voorgesteld. Mijn taken als penningmeester dorst ik met een gerust hart over te dragen aan de op financieel gebied zeer ervaren Marco Blankestijn en mijn taken als secretaris heb ik kunnen overdragen aan de enthousiaste en kundige Mikko Lissing. Beide heren zullen zich uitgebreid aan u voorstellen; Mikko reeds in dit nummer, Marco in het volgen-

de nummer. Sonja Meskanen wordt in dit nummer voorgesteld door Marjo Kool.

Met dit nieuwe bestuur, dat een duidelijke verjaging ondergaat door het vertrek van deze grijze bol en de komst van drie jonge, geëngageerde bestuursleden, kan de VNF de uitdagingen van de komende jaren goed aan. Zelf blijf ik verbonden aan het bestuur door de administratieve taken

Marjo Kool, Marco Blankestijn, Elina Peltola, Sonja Meskanen en Mikko Lissing.

värväämään uusia jäseniä. Uudet jäsenet esittäytyivät viimeimmässä yleisessä jäsenkokouksessa. Tilintarkastajan tehtäväni siirtyvätkokeneelle Marco Blankestijnille ja sihteeriin tehtäväni innokkaalle ja osaavalle Mikko Lissingille. Molemmat herrat esittäytyvät teille vielä henkilökohtaisesti. Mikko jo Aviisin tässä numerossa,

ja Marco seuraavassa. Marjo Kool esittelee tässä numerossa Sonja Meskasen.

Tämän harmaapään lähdön ja kolmen nuoren uuden jäsenen löytymisen seurauksena johtokunta uudistuu ja nuoren tuu. Johtokunta voi hyvillä mielin vastaanottaa tulevien vuosien haasteet vastaan.

binnen het secretariaat te blijven verrichten. Zo doende blijf ik toch bij veel zaken geïnformeerd en kan ik desgewenst enige ondersteuning blijven verrichten. Ik neem dus geen afscheid en blijf een betrokken lid van de VNF. Ik kijk er wel naar uit om tijdens de komende activiteiten wat meer tijd te kunnen steken in interessante gesprekken met medeleden; iets wat mij als bestuurslid niet altijd lukte.

Jacques Groenendijk

12

Itse en siirry kokonaan syrjään, vaan autan johtokuntaa 'paperitöissä'. Nämä pysyn ajan tasalla ja tuen uusia jäseniä tarvittaessa. Tarkoitukseni ei siis ole jättää lopullisia jäähyväisiä. Toivon, että minulla on tulevaisuudessa enemmän aikaa mielenkiintoisille keskusteluille tapahtumisamme. Se kun ei tahtonut aina onnistua johtokunnan jäsenyyteli aikana.

Jacques Groenendijk

Käännös: Minna Räty

Wisseling hoofdredacteur Aviisi

De tijd en de omstandigheden veranderen het menselijk leven. Na jaren lang gewerkt te hebben voor Aviisi, heeft Hans Adamse besloten om de hoofdredacteurs post achter zich te laten. Hans stelde zich voor aan Aviisi als Nederlands redacteur in 2006 en later heeft hij de taken van hoofdredacteur overgenomen. Hans bracht toen al 25 jaar ervaring als VNF lid mee en zijn interesse voor Finland begon in 1966 toen Hans voor de eerste naar Finland kwam voor zomer werk. Naast de werkzaamheden van hoofdredacteur Hans heeft ook de vertalingen van Finse artikelen naar Nederlands uitgewerkt.

De VNF wil Hans Adamse hartelijk bedanken voor zijn input voor Aviisi. Wij wensen

hem al het beste toe in de toekomst en hopen dat hij ons verder wil helpen met vertalingen uitvoeren indien de situatie dit toelaat.

Marjo Kool

Ik stel jullie voor aan Sonja Meskanen, de nieuwe hoofdredacteur.

Sonja heeft een Europese studie gedaan aan de Haagse hogeschool en is vorig jaar maart afgestudeerd, met als hoofdvak communicatie. Sonja is een 31 jaar jonge vrouw en ze beheert zowel de Nederlandse als Finse taal. Ze heeft ervaring in project management en organiseren hetgeen goed past bij de Aviisi taken. Sonja is op zoek naar werkzaamheden die passen bij haar studie.

Päätoimittajavaihdos

Aika ja tilanteet muuttuvat ihmisenon mukana. Vuosien työn jälkeen Hans Adamse on päättänyt jättää Aviisin. Hans esitti itsensä Aviisissa Hollannin kielen toimittajaksi vuonna 2006 ja myöhemmin hän siirtyi Aviisin päätoimittajaksi. Hansilla oli jo ennen toimittajan paikkaa 25 vuoden VNF:n jäsenyys ja hänen Suomi-kiinnostuksensa alkoi vuonna 1966 kun Hans oli ensimmäistä kertaa kesätöissä Suomessa. Hans on toimittajan työn ohessa tehnyt myös artikkelienväitösluotettua Suomesta Hollanniksi.

VNF haluaa kiittää sydämellisesti Hans Adamsea hänen panostuksestaan Aviisin parissa. Me toivotamme Hansille kaikkea hyvää jatkossa sekä toivomme, että hän

on edelleen halukas jatkamaan käänöstöiden parissa mikäli tilanne niin sallii.

Uudeksi päätoimittajaksi esittelen alla Sonja Meskasen.

Sonja on opiskellut Haagin korkeakoulussa Euroopan opiskelukokonaisuuden, pääaineenaan viestintä ja hän valmistui vuonna 2013. Sonja on 31 vuotias nuori nainen, joka hallitsee niin Suomen kuin Hollannin kielen. Hänellä on Aviisiin soveltuva kokemusta projektin hallinnasta ja organisoinnista. Sonjaa kiinnostaa viestintä ja hän haluaa hakeutua omaa koulutusta vastaanvalle toimialueelle.

Tulen alkuun tekemään Sonjan kanssa yhdessä Aviisia. Parasta aikaa työstämme

Sonja Meskanen

In het begin zal ik met Sonja samenwerken voor Aviisi. We zijn bezig met het maken van een raamwerk voor welke soort van dingen/evenementen/verschijnselen VNF via Aviisi, facebook, en website wil com-

14

viestinnän linjavetoa minkälaisista asioista/tapahtumista/ilmiöistä VNF haluaa viestiä Aviisin, Facebookin ja websivujen kautta. Tämän tulisi tukea VNF:n tavoitteita saada lisää jäseniä ja halua lisätä vuoroaikutusta sekä jäsenien kesken että jäsenien ja hallituksen välillä. Näistä lisää tietoa myöhemmin keväällä.

Toivotan Sonjalle onnea uuteen haasteesseen.

Marjo Kool

municeren. Dit zal het doel van de VNF ondersteunen om nieuwe leden te trekken en om de interactie tussen leden onderling en tussen leden en het bestuur te vergroten. Meer hierover zal later in het voorjaar te lezen zijn.

Ik wens Sonja veel succes met de nieuwe uitdaging.

Marjo Kool

Artikelen gevraagd voor Aviisi

Wij, van de VNF zouden het heel leuk vinden om artikelen op te nemen in Aviisi die geschreven zijn door de leden zelf, jong of oud; beiden kan. Wij denken aan anekdotes, verhaaltjes en ervaringen van Nederlanders in Finland en Finnen in Nederland, gedichten en fotoreportages. Niet alleen van onze Finse leden, maar ook van hun Nederlandse partners of Nederlandse leden die een soort spiegelbeeld kunnen geven van hun ervaringen in Finland of welke rol de VNF vervuld heeft. Voel jezelf vrij om je ervaringen op eigen persoonlijke wijze weer te geven. Gedacht wordt aan: waar hebben partners elkaar ontmoet, hoe zijn door wederzijdse partners elkaars verschillen in cultuur en gebruiken opgevallen, wat was vreemd voor de een en gewoon voor de ander, hoe zijn de beginjaren in

Nederland bevallen; wat was moeilijk en wat viel er mee, bestaat er heimwee naar de 'roots' of zou men het liefst weer teruggaan naar Finland maar wordt dit belemmerd door jonge kinderen, etc.

Vindt u het ook leuk om uw ervaringen met anderen te delen, stuur ons uw verhaaltje, liefst met foto's per email naar pr-aviisi@vnf.nu met onderstaande gegevens:

- Bij het onderwerp vermelden auteur en titel
- De lengte van het artikel van 1 x A4 tot max. 3 x A4
- Fotoformaat in de hoogste kwaliteit, zo blijft de foto kwaliteit goed (bv. WeTransfer verzendt grote maat bestanden)

Wij kijken met spanning uit naar uw reacties!

Marjo Kool

15

Artikkeli kutsu Aviisiin

Meidän, VNF:n edustajien mielestä, olisi erittäin mukavaa saada julkaisa jäsentemme kirjoittamia artikkeleita Aviisissa. Artikkeliit voivat kertoa esimerkiksi kokemuksista ja elämyksistä alankomaalaista Suomessa tai suomalaisilta Alankomaissa. Runot, kasut ja valokuvaraportit ovat tervetulleita, ei ainoastaan vain suomalaisilta jäseniltä, mutta myös heidän partnereilta, sekä alankomaalaista jäseniltä, he kun voisivat ku vastaa kokemuksiaan Suomessa, tai kertoa minkä osan VNF täyttää kanssakäymisissä. Olet vapaa kertomaan omalla henkilökohdaisella tavalla. Ajatuksena olisi esimerkiksi: missä partnerit tapasivat toisensa, silmään pistävä ero kulttuurissa ja tavoissa, mikä oli outoa yhdelle oli tavallista toiselle, miten alkuvuodet kuluivat Alankomaissa, mikä oli

vaikeaa tai ylitti odotukset. Onko koti-ikävä omille juurille, halu mieluimmin muuttaa takaisin Suomeen, mutta ei ole mahdollista pienten lasten vuoksi, jne.

Jos teistä on hauskaa jakaa kokemuksenne toisten kanssa, lähetäkää kertomuksenne valokuvien kera mailitse pr-aviisi@vnf.nu alla olevalla oheistuksella:

- Ilmoita AIHE -kenttään artikkelin otsikko sekä kirjoittaja
- Artikkelin pituus 1x A4, mutta pisimmillään 3x A4
- Kuvien koko mahdollisimman suurena, laatu säilyy näin hyvänä (esim. WeTransfer'lla voi lähettää suuria tiedostoja)

Odotamme mielenkiinnolla vastauksianne!

Marjo Kool

Carel
van
Bruggen

Even een kop koffie pakken

In de zomer, wanneer wij in Tapiola, in Espoo wonen, fiets ik zo nu en dan naar het centrum voor een kop koffie en een zoet broodje. Het koffietentje waar ik graag kom, ligt op een klein plein dat een beetje bezijden het echte winkelcentrum ligt. Vanaf het terras dat erbij hoort, heb je zicht op een grote rechthoekige vijver. Aan die vijver liggen een hotel, een overdekt zwembad en het Cultureel Centrum. In de vijver spuiten fonteinen het water omhoog. Op de achtergrond omsluiten grote bomen deze fraai vorm gegeven openbare ruimte. Het is een plek met allure, voor toeristen een bezienswaardigheid.

Het plein met het koffietentje draagt nog de naam Tori (Markt) maar die functie is

jaren geleden overgenomen door het grote plein dat voor het cultureel centrum ligt. Tegenwoordig staat er alleen nog een groentekraam tegenover de kiosk waar je ijs van de firma Möwenpick kunt kopen. Het zijn de rust en de eenvoud van de koffieplek die mij aantrekken, niet de koffie zelf. Die is voor Hollandse begrippen slap. De koffie wordt geschenken in wat op een gebouwtje lijkt, maar eigenlijk is het een soort stacaravan. De vloer ligt een halve meter boven het straatniveau. Je gaat een paar treden omhoog en staat dan voor een kleine balie. Daar achter staat de eigenaar, een vriendelijke wat oudere man. Op de balie staan een paar gevulde koffiekannen op warmhouplaatjes. Ook staan er metalen kannen, een grotere voor de melk en een kleinere

Kuppi kahvia ja korvapuusti

Kesällä, kun asumme Espoon Tapiolassa, menen silloin tällöin pyörällä keskustaan juomaan kupin kahvia makean leivonnaisen kera. Kahvila, oikeammin kuppila, johon mieluiten menen, on pienellä aukiolla vähän sivussa itse ostoskeskuksesta. Kahvilan terassilta on näkymä suurelle neliskulmaiselle vesialtaalle. Altaan äärellä on hotelli, uimahalli ja Kulttuurikeskus. Altaassa pulputtavat suihkulähteet vettä korkealle ilmaan. Taustalla korkeat puut ympäröivät tämän kauniin julkisen ulkotilan. Se on näyttävä paikka, turistinähtävyys. Aukiota, jolla kahvila sijaitsee, kutsutaan edelleen Toriksi, vaikka sen käytön torina on jo vuosia korvannut suuri aukio Kulttuurikeskuksen edessä. Nykyisin Torilala on vain 'vihanneskärry' ja sen vastapää-

tä jäätelökioski, jossa myydään Möwenpick-jäätelöitä.

Vain tuon 'kupilan' rauha ja yksinkertaisuus vetää minua puoleensa, ei itse kahvi. Se on hollantilaisen mittapuun mukaan laihaa. Kuppila näyttää pieneltä rakennukselta, mutta se on oikeastaan matkavaunu. Sen lattia on puoli metriä maanpinnan yläpuolella. Kun astut pari askelmaa ylös sisälle, seisot pienen tiskin edessä. Sen takana seisoo paikan omistaaja, ystävälinnen vanhempi mies. Tiskillä on pari kahvikannua lämpölevyjen päällä ja kaksi teräskannua, joista suuremmassa on maitoa ja pienemmässä kermaa. Oikealla puolella on pieni vitriini, jossa on silmänkorkeudella leivonnaisia kahvin kanssa

De kunstijsbaan van Tapiola, maart 2014.

17

syötäväksi. Tietenkin korvapuusteja, voisilmäpullia ja hillomunkkeja. Ja vielä muita sellaisia makeita leivonnaisia, joihin silloin tälliöin mielihyvin lankean. Kahvi kaadetaan muovikuppiin, joka pannaan muoviseen pidikkeeseen, ja leivonnaiset paperilautaselle.

Useimmat asiakkaat ovat kanta-asiakkaita, jotka asuvat lähistöllä ja tuntevat toisensa, tulevat juttelemaan keskenään tai lukemaan ilmaista sanomalehteä. Jotakin pöytää on varjossa telttakatoksen alla ja loput pöydistä auringossa. Terassilla on mukavan rauhallista. Kanta-asiakkaat juttelevat hiljakseen, joskus joku lausuu henkeväni huomautuksen ja kuuluu hillity naurahdus. Taustalla kuuluu vesisuihkuista putoavan veden pärskyntää, eikä juuri muita ääniä, lukuun ottamatta parin

röyhkeän varpusen tirskuntaa. Turisteja ei täällä näy. He valitsevat hotelliin terassin.

On muuten toinenkin, enemmän nostalginen syy, miksi minulla on lämpimät tunteet tästä vaatimatonta kuppilaa kohtaan. Se syy juurtaa 1980-luvun alkupuolelle, kun asuin Suomessa. Olin siihen aikaan töissä arkkitehtiveljesten Timo ja Tuomo Suomalaisen toimistossa. Heidän toimistonsa oli Tapiolan itäreunalla Otsolahdessa. En ollut vielä asunut pitkää aikaa Suomessa, ja joskus kesken työpäivän tunsin ahdistusta, tuntui etten kestäisi enää. Ehkä se oli koti-ikävää, ehkä samaa suljetutta olemisen tunnetta, jota olin silloin tälliöin lapsena kokenut koulussa. Mutta nyt paljon voimakkaampana. Ja mitä silloin koulussa ei voinut tehdä, nyt täällä kyllä voi: lähteä ulos ja kävellä pieni lenk-

voor de room. Rechts staat een kleine vitrine met daarin op ooghoogte de baksels die je bij de koffie kunt krijgen. Natuurlijk een korvapuusti (een zoet broodje in de vorm van een mishandeld oor), een voisilmäpulla (een zoet broodje met een hart van gesmolten en gesuikerde boter, een munkki (een besuikerde oliebol met een vulling van aardbeienjam). En nog meer van dat soort zoetigheid waaraan ik mij een enkele keer graag te buiten ga. De koffie gaat in een plastic bekertje dat in een plastic houder geklemd wordt en de baksels gaan op een papieren bordje.

De meeste klanten zijn vaste klanten die in de buurt wonen en elkaar kennen, met elkaar een praatje maken of er gratis de krant lezen. Er staan wat tafels onder een afdak en de rest van de tafels staat in de zon. Het is lekker rustig op het terras. De stamgasten praten gedempt met elkaar, soms maakt iemand een geestige

ki. Joskus kävelin sinne Torin kahvilaan saakka. Join kupin kahvia, sön sen kanssa jotaan hyvää, katselin ihmisiä ympärilläni ja tunsin rauhoittuvani, rentouduin. Helsingissä pottuneena kävelin takaisin toimistoon ja jatkoin työtäni.

Tosin viime kesänä ei näkymä vesialtaalle ollut lainkaan niin idyllinen kuin mitä edellä kuvasin. Allas puuhdistettiin ja kunostettiin. Suuret kuorma-autot ajoivat edestakaisin kuivalle pohjalle. Samalla tehtiin myös valmistelut uutta talvikäytöötä varten. Joulukuun alusta lähtien oli nimittäin altaalla mahdollista luistella. Sinne oli asennettu 330 metriä pitkää tekijäärata sekä kenttä lapsia varten – jäätiekkomailat on kielletty! Aikaisemmin voi vain kahlata lumessa vinosti altaan poikki. Nyt allas on talvisin todella käytös-sä. Siellä voi vuokrata luistimet, luistella kierroksia, ja altaan reunalle on pystytetty

opmerking en hoor je besmuikt gelach. In de verte klinkt het geluid van neerkletterend water van de fonteinen, maar dat is het dan wel wat geluid betreft op het gekwetter van een paar brutale mussen na. Toeristen zie je hier niet. Die kiezen voor het terras van het hotel.

Er is overigens nog een andere, meer nostalgische reden waarom ik warme gevoelens heb voor deze bescheiden koffieplek. Die reden gaat terug tot het begin van de tachtiger jaren toen ik in Finland woonde. Ik werkte in die tijd bij de architecten Timo en Tuomo Suomalainen. Zij hadden hun architectenbureau aan de oostkant van Tapiola bij Otsolahti (de Berenbaai). Ik woonde nog niet zo lang in Finland en soms tijdens het werken, kreeg ik het plotseling benauwd, zag ik het even niet meer zitten. Misschien was het heimwee, misschien was het hetzelfde gevoel van opgesloten zijn dat ik als kind zo nu

tilapäinen kahvilakin, joka viedään kesäksi varastoon. Kevättalvella käyn kyllä vilkaisemassa luistelua. Mutta eniten odotan, että kesällä saisim kahvia juodesan kuulla taustalla veden päriseen suihkulähteissä.

*Carel van Bruggen
(käännös Pirkko van Bruggen)*

en dan ook op school had. Maar dit was vele malen sterker. En wat op school niet kon, kon hier wel: naar buiten gaan en een eindje omlopen. En soms liep ik dan helemaal naar dat koffietentje op de markt. Ik dronk er een kop koffie, at er wat lekkers bij, keek om mij heen naar de mensen en voelde mij weer rustig worden, ontspannen. Opgelucht liep ik terug naar kantoor en pakte mijn werk weer op.

Overigens was afgelopen zomer het uitzicht op de vijver niet zo idyllisch als ik hiervoor beschreef. De vijver werd schoon gemaakt en gerenoveerd. Grote vrachtwagens reden af en aan op de droog gevallen bodem. En ook werden er voorbereidingen gemaakt voor een nieuwe winterfunctie. Vanaf begin december is het namelijk mogelijk op de vijver te schaatsen. Er is een kunstijsbaan aangelegd van 330 meter lang en ook een baantje voor krabbelaars – ijshockeysticks

zijn verboden! Vroeger kon je op de bevroren en besneeuwde vijver 's winters alleen maar schuin oversteken. Nu is de vijver in de winter echt in gebruik. Je kunt er schaatsen huren, rondjes draaien en er is een tijdelijke koffieplek aan de rand van de vijver verrezen die tegen de zomer in opslag gaat. In het vroege voorjaar ga ik even langs om naar het schaatsen te kijken. Maar het meeste verheug ik mij op de zomer als ik mijn koffie drink met op de achtergrond het geluid van de fonteinen.

Carel van Bruggen

Vertalers Fins op cursus in Antwerpen

Evelien
Waegemans,
Inge Remmerts
en Sophie
Kuiper

In november 2013 organiseerde het Expertisecentrum Literair Vertalen een intensieve cursus voor vertalers uit het Deens, Zweeds en Fins in Antwerpen. Een week vol vertaalateliers, lezingen en discussie, die samenviel met de Antwerpse Boekenbeurs. Daar werd een Scandinavische avond gehouden, waar vertalers het publiek bijpraatten over boeken uit het Noorden die men niet mag missen, en zich daarbij niet alleen beperkten tot thrillers.

Een zo'n boek is *Nenäpäivä* van Mikko Rimminen. De vertalers Fins-Nederlands, Evelien Waegemans, Inge Remmerts en Sophie Kuiper, mochten zich op de cursus een week lang vastbijten in het eerste hoofdstuk. De roman vertelt het verhaal van Irma, een alleenstaande vrouw uit Hakaniami, en een echt mensenmens. Veel weten we niet over haar, maar om de een of andere reden is ze de draad een beetje kwijtgeraakt. In haar hang naar menselijk

contact belt ze zomaar aan bij vreemden, in haar eigen buurt, maar ook in Kerava, waar ze eigenlijk alleen maar even een gatenplant zou ophalen.

Omdat je niet zonder reden bij mensen aan kunt bellen, verzint Irma een smoes over marktonderzoek. Maar helaas zijn haar vragen enigszins vaag en haar onderzoeksmethoden wat onhandig. Na wekenlang marktonderzoek beginnen

20

Suomen kääntäjien kurssi Antwerpenissä

Marraskuussa 2013 Expertisecentrum Literair Vertalen järjesti intensiivikurssin Antwerpenissa kääntäjille Tanskasta, Ruotsista ja Suomesta. Yksi viikko täynnä käännösateljeita, luentoja ja keskusteluja, samanaikaisesti Antwerpenin Kirjamessun kanssa. Paikalla järjestettiin myös Skandinaavinen ilta missä kääntäjät keskustelivat yleisön kanssa Pohjoisen kirjoista, joita ei voi ohittaa, antamatta rajoittaa itseään vain trilleri kirjoihin.

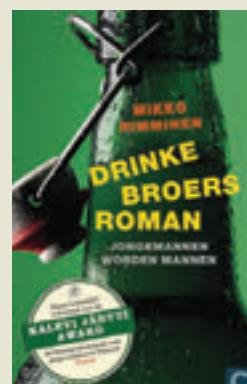

Yksi niistä kirjoista on Mikko Rimmisen Nenäpäivä. Suomi-Hollanti käntäjät, Evelien Waegemans, Inge Remmelts ja Sophie Kuiper, saivat painiskella kurssilla viikon ajan ensimmäisen luvun kanssa. Romaani kertoi tarinan Irmasta, joka on sinkkunainen Hakaniemestä ja oikein ihmiskas ihmisen. Paljon emme tiedä, mutta jollain tavalla Irman elämä on liikahtanut sijoiltaan. Ihmisseuran kaipuussaan hän ajautuu soittelemaan ovikelloja sekä omassa naapurustossaan että Keravalla, jonne hän sattumalta päätyy.

Koska ihmisten ovikelloja ei voi soittella ilman syytä, keksii Irma peitetarinakseen olevansa Talous tutkimuksen kyselytutkija. Ikävä kyllä kysymykset ovat jokseenkin hämärää ja tutkimusmenetelmät outoja ja selitykset hatarahkoja. Viikkojen galluptöiden jälkeen alkavat jotkut keravalaiset epäillä Irman ammatillista

aitoutta ja soittavat poliisille. Irma häitäntäänyt. Mitä ihmiset ajattelevat? Hän on sitä paitsi ehtinyt jo kovasti kiintyä haastateltaviinsa.

Irman on pakko palata paikalle, mutta kiinni jäämisen pelko alkaa käydä hetki hetkeltä aiheellisemmaksi.

sommige inwoners van Kerava te twijfelen aan Irma's professionaliteit en bellen ze de politie. Irma raakt in paniek. Wat zal er gebeuren? Ze is inmiddels al erg gehecht aan de mensen die ze interviewt en kan er niet mee stoppen, maar haar angst om tegen de lamp te lopen wordt steeds groter...

In 2010 werd *Nenäpäivä*, Rimminens derde roman, bekroond met de Finlandiaprijs. Rimminens debuut *Pussikaljaromaani* (2004) verscheen in 2007 in het Nederlands (*Drinkebroersroman*, De Arbeiderspers).

Hieronder kunt u de collectieve vertaling van Evelien, Inge en Sophie lezen. De vertalers willen moderator Annemarie Raas bedanken voor haar verbeteringen en suggesties.

Evelien Waegemans, Inge Remmelts en Sophie Kuiper

22

Vuonna 2010 Rimmisen kolmas romaan *Nenäpäivä* kruunattiin Finlandia-palkinnolla. Rimmisen debytti *Pussikaljaromaani* (2004) ilmestyi vuonna 2007 Hollanniksi (*Drinkebroersroman*, De Arbeiderspers).

Ohessa voitte lukea Evelien, Ingen ja Sophien yhteiskäännöksen. Kääntäjät haluavat kiittää moderaattori Annemarie Raas'a hänen parannuksistaan ja ehdotuksistaan.

Evelien Waegemans, Inge Remmelts ja Sophie Kuiper

Mikko Rimminen

Nenäpäivä, Mikko Rimminen

rike herfstkleed op de binnenplaats stond en mijmerde even over de toewijding die het vergde om met zo'n groot aantal klokken te leven, of je ze steeds gelijk moest zetten, of je er niet getikt van werd, en of er een moment kwam dat je het niet meer aankon, laat maar lekker lopen.

Ze hadden eigenlijk best een gezellig huis daar in Kerava, de Jokipaltiootjes. Het was ochtend, grauw en vast nogal trosteloos, in ieder geval voor de huisvrouw die Irja - voor zover ik kon opmaken uit haar woorden en andere signalen - kennelijk was, haar man was aan het werk bij garage Jormakka in Korso, haar dochter zat op de middelbare school en haar zoon zweegde op zijn eindexamens, schoot me op weg naar huis nog te binnenvan.

Maar gezellig was het er wel. Je had dus

die klokken en allerlei tierelantijntjes, een houten tulpen hier en een glazen olifant daar, een cognacfles in de vorm van de Eiffeltoren, een parelmoeren schelp, een gladgepolijste steen, en planten die eruit zagen alsof iemand zich om ze bekommerde en misschien ook tegen ze praatte, niets protserigs, gewoon van die dingen die leken te zeggen dat ze hier niet in het geld zwommen maar dat een eenvoudig mens toch ook wel een gezellig huis mag hebben. Het was er netjes, het rook er lekker, gewoon schoon en niet overdreven naar schoonmaakmiddelen zoals bij sommige mensen thuis, daar ga je al gauw iets achter zoeken. Er leek precies genoeg ruimte te zijn voor een gezin van die grootte.

Irja zelf was ook gezellig. We konden al meteen zwijgen in elkaars gezelschap

23

Nenäpäivä, Mikko Rimminen

Ihan ensimmäiseksi olin kuullut väärin ja luulin hetken, että senkin nimi oli Irma, ja ehdin sitä sitä mielessäni hykertääkin, että mitähän sekaannusta tästäkin kai muudesta vielä seuraisi, mutta kun sitä nimenomaista sekaannusta sitten myöhemmin kuitenkin riitti aivan kylliksi, oli varmaan ihan hyvä että minä olin siinä nyt yksin Irma ja sen nimi oli Irja eikä Arjasta ollut siinä vaiheessa vielä tietoakaan.

Siiä se istui, vastapäätä. Sillä oli suun ympärillä naururyppyjä ja pään ympärillä pahkakelloja ja keittiö. Sellainen on minusta aika hyvä olomuoto ihmiselle.

Pöydässä oli kahvia ja pitkä, sellaista tavallista marketin ikikosteaa, josta on aina pakko vähän ihmetellä että millä se on niin pitkäkäiseksi myrkytetty. Pah-

kakellot Irjan pään takana kävivät omaa epätahtista elämäänsä, paljon niitä oli, toistakymmentä, kuuntelin niiden nitkahtelia ja katselin pihalla syysasussaan loimottavaa vahtaeraa ja unohduin hetkeksi miettimään että minkälainen huoli sellaisen kellomäärään kanssa elämiseen tarvitaan, että pitääkö niitä olla koko ajan säätämässä tahtiin, meneekö joskus hermo, ja missä vaiheessa tulee se piste ettei enää jaksa, juoskoot miten lystäävät.

Niillä oli oikeastaan aika mukava koti Keravalla, Jokipaltioilla. Elettiin aamupäivää, harmaata ja varmaan aika suruveteistä ainakin sellaiselle kotiroulle kuin Irja puheesta ja muista merkeistä päättellen nyt oli, mies oli töissä, Jormakan korjaamolla Korsossa, tytö yläasteella ja poika huhki

zonder dat het ongemakkelijk was, we keken naar buiten, waar onder de bontgekleurde bomen kinderen in kleurrijke overalls door elkaar krioelden als zeeslangen in een natuurdокументaire, wat ons als vanzelf weer aan de praat bracht, Kijk nou toch 's, Weet je nog, Ja natuurlijk, Dat waren nog 's tijden, Nou en of, Al mis ik die tijd op zich niet, Nee, Overalls en zo, Vertel mij wat, Wat, Huh, Dat was een grapje, O, Ja hij was wel een beetje flauw, Nee hoor ik snapte hem gewoon niet.

'Eerst ben je buiten jezelf van bezorgdheid als ze met hun hoofd tegen de kasten knallen en vervolgens moet je bang zijn dat iemand anders ze een knal verkoopt,' sprak Irja. 'Het houdt nooit op.'

'Nee,' zei ik, hoewel een daadkrachtig knikje vast ook had volstaan.

Maar het belangrijkste was dat we elkaar vragen stelden, antwoordden wan-ner we daar zin in hadden, daar zaten te zitten, koffie dronken. Op zich was het een

ongelukje, die hele toestand, eigenlijk was ik naar Kerava getogen om een gatenplant op te halen, iemand gaf z'n kamerplanten weg vanwege een verhuizing, op de muur in de markthal van Hakaniemi had een advertentie gehangen, ik heb geen idee waarom dáár, zo ver weg, en nu weet ik niet waarom ik zelf zo nodig helemaal naar Kerava moest om die plant op te halen, maar als je 'm gratis krijgt dan lijkt het natuurlijk ook een afstandje van niks. Hoe dan ook, het eindigde ermee dat ik in het verkeerde portiek verzeild was geraakt, als het al niet de totaal verkeerde flat was, en in gedachten verzonken ergens had aangebeld, bij Jokipaltio, op een of andere manier had dat wel goed gevoeld en dat voelde het nog steeds, daar aan de keukentafel, hoewel al bij het eerste kopje koffie duidelijk was geworden dat er geen gatenplant te halen viel.

Ik weet ook niet waarom het opeens zo gezellig was, maar gezellig was het, om

abivuottaan, kuten muistin kotimatkalla kirjata.

Mutta mukava paikka se siis oli. Oli pahakelloa ja kaikenlaista pientä koriste-esinettä, puista tulppaania, lasinorsua, Eiffel-tornin muotoista konjakkipulloa, näkinkenkää, sileäksi hiotunutta kiveää ja sennäköisiä viherkasveja että niistä välitettiin ja niille ehkä puhuttiinkin; ei mitään pröystäilevää vaan pikemminkin sellaista joka tuntui sanovan ettei tässä rahassa ryvetä mutta saa sitä tavallinenkin ihmisen kodissaan viihtyä. Siistiä oli kaikkialla, tuoksui hyvältä, ihan vain puhtaalta eikä mitenkään päälekkävästi pesuaineelta niin kuin joissain kodeissa, sellainen epäilyttää helposti. Tilaa näytti olevan sen kokoiselle perheelle juuri sopivasti.

Mukava oli sekin, Irja. Osattiin heti istua hiljaakin, ei tarvinnut koko ajan alla äännessä, katseltiin pihalle, kirjavoutuneiden

puiden alla mönki kaikenvärisiin haalarieihin puettuja lapsia kuin jotain luonto-ohjelman merikäärmeitä, ja siitätäkin sitten liu'uttiin jälleen aivan luontevasti puheelle, Voi noita, Muistatko tuon, Voi muistan, Se oli aikaa se, Niinpä, Vaikka ei niitä aikojä sinänsä takaisin kaipaa, Ei, Kurahousuja ja muuta, Sanopa se, Se, Mitä, Se oli vitsi, Ai, Jaa se taisi olla vähän huono, Ei kun en minä ymmärtänyt.

- Ensin sitä on huolesta kiemuralla kun ne muksii päättää kaappeihin ja sitten saa pelätä että niitä muksii joku muu, Irja sanoi. - Ei niistä huolehtimasta lakkaa ikinä.

- Ei, sanoin minä, vaikka kyllä varmaan se tarmokas nyökkäyskin olisi riittänyt.

Tärkeintä siinä nyt kuitenkin oli se että kyseitiin, vastailtiin kun siltä tuntui, istuskeltiin, juotiin kah via. Vahinko se sinänsä oli, koko juttu, peikonlehtää minä olin sinne Keravalle lähtenyt alun perin hakemaan, joku jakoi viherkasvejaan muuton vuoksi

daar zo met Irja te zitten, te kleppen, te kletsen, wat dan ook. Zelfs het getik van de klokken leek ineens betekenisvol nu ik een gesprekspartner had, en ik babbelde wat af, over koetjes en kalfjes, en toen begon ik ook van die vragen te stellen, ik kan het niet helpen. Wat kan jij toch kletsen, zegt zoonlief altijd. Dat zegt hij een hele minuut lang, vlak voordat hij weggaat.

Ik moest dus wel een smoes verzinnen voor die opdringerigheid, vergissingen toegeven is zo moeilijk. Voor ik het wist, zat ik aantekeningen op de lege bladzijdes achter in mijn agenda te krabbelen en mompelde ik iets vaags over opiniepeilingen, enquêtes, marktonderzoek en andere dingen. En toen ik eindelijk gewaarwerd dat Irja, die net weer een kopje koffie had ingeschonken, achter mij was blijven staan kijken, het hoofd een beetje nieuwsgierig scheef maar toch vriendelijk met die jukbeenderen van d'r, voelde ik hoe ik tot aan mijn kruin rood kleurde. En

pois, Hakaniemen hallin seinällä siitä oli ollut ilmoitus, en tiedä miksi siellä, niin kaukana, enkä nyt tiedä miksi minunkaan oli pitänyt Keravalle asti lähteä sitä kasvia hakemaan, mutta kun ilmaiseksi saa niin ei se tunnu tietysti välimatkakaan niin ihmeelliseltä. Ja lopputulos nyt joka tapauksessa oli se, että ainakin väärään rappuun ellei kokonaan väärään taloon sitä oli nyt sitten tullut mentyä ja rimpautettua ajatuksissaan jotain ovikelloa, Jokipaltio, jotenkin se oli tuntunut oikealta ja tuntui yhäkin, siinä pöydän ääressä, vaikka jo ensimmäisen kupin aikana oli käynyt ilmi ettei siellä mitään peikonlehteä ollut tyryyllä.

Enkä minä tiedä että mikä siinä nyt yhtäkkää oli jotenkin niin mukavaa murta mukavaa se oli, Irjan kanssa istuskelu, rupattelu, hölpöttely, mikä lie. Pahkakellojenkin natkeesta sai yhtäkkää jotain irti, kun oli-juttuseuraa, ja juttelinhan mänä, umpia ja

toen ik zo snel niets beters wist te verzinnen, probeerde ik mijn blik strak gericht te houden op het Arabia-sierbord boven de afzuigkap, waarvan je wel móést concluderen dat het alleen maar op zo'n vetige plek was opgehangen omdat het dan twee keer per dag moest worden schoongemaakt. Toen ook dat geen soelaas bood voor mijn gloeiende gezicht, wees ik vlug naar het raam en gilde: 'Hé! Dat kind zit zand te eten!'

En al gauw stond ik bij de deur mijn verontschuldigingen aan te bieden omdat het mijn eerste werkdag was en ik de bijbehorende papieren thuis had laten liggen, of op kantoor, of waar ik ze dan ook had laten liggen.

Er klonk een soort van afgewogen klik toen de deur dichtviel. Irja bleef alleen achter met de koffie, die mij al behoorlijk trillende handen had bezorgd maar die we blijkbaar geen van beiden hadden kunnen laten staan. In de ban van

lampia ja sitten päädyin esittämään niitä kysymyksiäkin, tulee sieltä tarvittaessa. Poikahan se aina sanoo, että sinä se osaat puhua. Niin se sanoo minuutin verran ennen kuin lähtee.

Pakkohan sitä on joku tekosyy sellaiselle tuppautumiselle keksiä, virheitä on niin hankala myöntää. Niin sitten löysin itseini yhtäkkää raapustamasta muistiinpanoja taskukalenterin tyhjille takasivulle ja mutisemasta jotain epämääräisyyksiä gal-lupeista, tutkimuksista, markkinoista ja muusta. Ja kun sitten viimein havahduin siihen, että lisää kahvia kaatamassa ollut Irja äkkiä pysähtyi taakse ja katsoi vähän niin kuin uteliaan vinosti mutta ystävälli-desti ja poskipäisesti, tunsin kuinka oma naama alkoi nopeasti puneh tua otsaa myöten. Ja kun en sitten keksinty muutakaan häitäapua, yritin kiinnittää katseen liesituulettimen yläpuolella riippuaan Arabian koristelautaseen josta oli pakko

een soort buitengewone, met schuldgevoel vermengde uitgelatenheid zweefde ik als een operaspook de trap af. Op het trapportaal naar de begane grond durfde ik even te blijven staan om met mijn voorhoofd tegen het herfstkoele venster te leunen. Buiten bespikkelden bontgekleurde bladeren de parkeerplaats.

‘Alles oké met u?’ hoorde ik opeens ergens achter me.

‘Ja natuurlijk,’ zei ik nog voordat ik me had omgedraaid om de spreker te bekijken. Ik wilde het op zo’n manier zeggen dat er een soort goede wind door mijn woorden waaide, maar besefte dat ik gewoon als een kribbige oude vrouw klonk. En toen ik mijn hoofd ongetwijfeld op een wat verschrikte manier draaide, zag ik een tijdje niets of niemand totdat ik een blik naar beneden wierp. Daar stond een jongen van een jaar of dertien met een pukkelig en ietwat oranje gezicht, dat me deed denken aan een kerstsi-

ajatella että se oli ripustettu siihen rasvan-keruupaikkaan ainoastaan siksi, että se oli siten varmasti pakko puhdistaa kaksi kertaa päivässä. Kun sekään toimitus ei sitten mitenkään tuntunut auttavan kasvojen kuumotukseen, osoitin äkkiä ikkunaan ja kiljaisin: - Heil! Tuo lapsi syö hiekkaa! Ja aika pian olin jo ovella pahoitelemassa ensimmäistä työpäivääni ja sitä, että olin unohtanut asiaankuuluvat paperit kotiin tai toimistolle tai minne nyt ikinä olinkin ne unohtanut.

Kuului jotenkin tasapainoinen naksahdus, kun ovi sulkeutui. Sinne jäi Irja juomaan lisää kahvia, joka oli minulle ehtinyt aiheuttaa käsiin melkoiset tärinät mutta jota ei kai vain ollut osannut olla juomatta meistä kumpikaan. Lähdiin leijumaan jokin erikoisen, syyllisen hilpeyden vallassa rappusia alas kuin oopperakummitus. Ensimmäisen kerroksen parveketasanteelle uskalsin jäädä hetkeksi seisomaan, nojaa-

naasappel vol kruidnagels. Al met al kon ik bij het zien van die halfwassen snoet en de blik die daarop was aangespoeld alleen maar denken dat hij vast te veel worteltjes had moeten eten en dat hem misschien nodeloos vaak was ingeprent dat je beleefd moest zijn tegen oudere mensen.

‘Okénoudanissutgoed,’ brabbelde de jongen, en lichtvoetig verdween hij naar boven.

‘Fijn dat de jeugd vandaag de dag nog u zegt,’ riep ik de jongen onnodig hard en nog steeds op de verkeerde toon na, en ik schrok van mijn eigen lawaaierigheid. De laatste meters naar buiten overbrugde ik zo snel als ik kon, en dat hele stuk voelde ik in mijn armen, benen en tanden een kriebelende mengelmoes van verrukking en paniek die ik nog kende van de kwajongensstreken uit mijn jeugd.

Buiten scheen de lage zon recht in mijn ogen, en even was ik volslagen blind. Op

maan otsaa syksynviileään lasiin. Ulkona kirjavat lehdet läikkivät parkkipaikkaa.

- Onks teillä kaikki okei? kuului yhtäkkiä jostain takaa.

-Tietysti on, ehdin sanoa jo ennen kuin käännyin katsomaan puhujaa. Tarkoitin sanoa sen niin että joku hyvä tuuli puhaltaisi sanoihin, murta ymmärsin kuulostavani vain äkeältä vanhalta naiselta. Ja kun sitten käänsin pääni varmaan jotenkin säikähtäneen näköisenä, en vähään aikaan nähnyt mitään enkä ketään ennen kuin tulin vilkaiseeksi alas. Siinä seisoi ehkä kolmetoistavuotias poika jonka näppyläisestä ja jotenkin oranssista naamasta tuli mieleen neilikoita täyneen tökitty jouluappelsiini. Kaiken kaikkiaan ihmistaimen kasvoista ja niille rantautuneesta ilmeestä oli pakko ajatella, että sille oli varmaan syötetty liikaa porkkanaa ja terotettu ehkä turhankin monta kertaa, että vanhemmille ihmisiille pitää alla kohtelias.

weg naar de bushalte zei ik tweemaal gedag, eerst tegen een dennenstam en toen tegen een echte onbekende. De herfst stroomde mijn longen binnen, een beetje als iets blauws met bubbeltjes.

- Aijaanoeisitmitäään, poika kurahti ja hävisi vikkelaesti yläkerroksiaan.

- Mukavaa että nuoriso osaa nykyään teittellä! kailotin pojant perään tarpeettoman kovaäänisesti ja jälleen ihan väärään sävyn ja kavahdin sitten sitä omaa meluamistani. Viimeiset metrit pihalle harpoon niin lujaa kuin tohdin, ja koko matkan kässissä ja jaloissa ja hampaissa sihisi lapsuuden kolttosista tuttu riemun ja pakokauhun sekainen kihelmointi.

Pihalla aurinko löi matalalta suoraan silmiin, ja hetken olin tyystin sokea. Matkalla bussipysäkille sanoin kaksi kertaa päivää, ensin männynrungolle ja sitten ihan oikealle tuntemattomalle. Syksy virtasi keuhkoi hin vähän niin kuin jokin sininen ja kupliva.

Lente in Finland | Suomen kevät

Foto's | kuva Daniël Loos

Herinneringen aan Finland

Hoe een onbekend land bijna een tweede thuis werd

Eduard
van Vugt

Toen in het voorjaar van 2000 een klassiek orkest uit Huittinen voor een week onderdak zocht in mijn geboortedorp voor een reeks concerten, was Finland voor mij slechts een onbekende uithoek op de kaart van Europa. Ik herinnerde me de naam van de hoofdstad, maar de taal en cultuur waren me nog onbekend. In die week waarin we twee logés hadden en ik meeging naar optredens en uitstapjes pikte ik niet meer dan een paar woorden Fins op en ik leerde, behalve diverse werken van Jean Sibelius, weinig van de Finse cultuur. Hooguit ontdekte ik op hilarische wijze welke van onze gewoontes geen onderdeel van de Finse cultuur uitmaken, zoals ingemaakte haring en washandjes! Maar de contacten waren gelegd en wer-

den zelfs een stuk intiemer toen na een feest een van de violistes besloot met mij mee naar huis te gaan...

Na maanden van briefcontact besloot ik in december een tegenbezoek te brengen. Met wat zelfstudie Fins kon ik net de weg vragen en wat te eten bestellen, maar eenmaal bij orkestleden aangekomen werd ik hartelijk ontvangen. Na uitstapjes vanuit Helsinki naar Turku, een nabijgelegen skioord, Åland en de omgeving van Virrat was het alweer tijd voor vertrek. De zomer daarop bleef ik wat langer, dit keer alleen in Turku en omgeving, en de uitgestrekte velden met weidebloemen te bereiken met een roeibootje over de meren, deden me denken aan mijn jeugd voor de bouw

32

Muistojeni Suomi

Miten tästä tuntemattomasta maasta tuli eräänlainen toinen kotimaani

Keväällä 2000 tuli klassisen musiikin orkesteri Huitisista viikkoksi kotikylääni konsercioimaan. Siinä vaiheesa Suomi oli minulle tuntematon Euroopan ääreiskolkka. Muistin kyllä pääkaupungin nimen, mutta kieli ja kulttuuri eivät sanoneet minulle mitään. Kaksi kuorolaista majoittui kotiini. Kävin heidän konserteissaan ja kiertelin muutakin heidän mukanaan, mutta siitä huolimatta opin vain pari suomenkielistä sanaa ja tutustuin Sibeliuksen musiikkiin, mutta muu kulttuuri oli minulle yhä hämärän peitossa. Sain kantapäään kautta selville, etteivät kaikki meidän tapamme vältämättä ole tunnettuja suomalaisille kuten silakan syöminen ja pesulaput. Mutta yhteys oli saanut alkunsa ja tuli yhä

intiimimmäksi kun yksi viulisteista päätti lähtää mukaan iltajuhlan pääteeksi...

Kuukausien kirjeenvaihdon jälkeen päätin tehdä vastavierailun joulukuussa. Omatoimisen suomenkielen opettelun jälkeen osasin joten kuten kysyä tietä ja tilata ruokaa. Kun saavuin orkesterin jäsenten luo minut otettiin sydämellisesti vastaan. Retkeilyämme Helsingistä käsin Turussa, läheisellä laskettelurinteellä, Ahvenanmaalla ja Virroilla oli taas aika palata kotiin. Seuraavana kesänä vierailin pidempään, tällä kertaa pelkästään Turussa ja sen lähiympäristössä. Apilapellot ja souturetket järvellä muistuttivat minua nuoruudestani ennen Vinex-asuinalu-

Het huisje waar ik een kamer huurde. | Talo, josta vuokrasin huoneen.

33

eiden aikaa. Vasta syyskuussa 2002 sain mahdollisuuden pidempään oleskeluun neljä kuukautta kestävän työharjoittelun myötä. Se tapahtui alunperin ruotsalaisessa hillotehtaassa Turussa Food & Business- opiskelujen puitteissa. Siellä tuli vastaan entinen opiskelikaverini ja myös toinen hollantilainen. Molemmat opiskelevat kaupungissa.

Tutustuin siellä myös paikalliseen Hollanti Yhdistykseen. Muuten puhuin mahdollisimman paljon suomea vuokraemäntäni kanssa sekä työharjoittelupaikassani. Vaihto-oppilasjärjestön sählytreenien, saunaajuhlien, armeijanteltassa tapahtuvien selviytymisviikonloppujen avulla sain kasvatettua suomalaista ystäväpiiriäni sekä kielitaitoani. Kuuntelin radiosta 22-Pistepirkkoa, Apulantaan yms, Iuin Yrjö

Jylhää en Johannes Linnankoskea joiden tekstit muistan suurimmalta osin vieläkin. Kalevalaa Iuin sen sijaan kirjastosta lainattuna englanniksi. Vanhempieni kanssa viettämäni viikon hiihtoloma Kuopiossa pitkine kävelyretkineen, joulupukkeineen, Kuningas Talvineen, kirkon soololaulajineen, kuoroineen ja polvillaan tapahtuvine ehtoollisineen oli legendaarista! Viimeiset lomapäiväni käytin ystävättärieni luona vierailuihin. He olivat Helsingin Oopperan ja Kotka & Kouvolan-orkesterien jäseniä. Lopulta työharjoittelujaksoni tuli päätökseen. Pidin kontaktia Suomeen yllä Turun Sanomien kautta, mutta valittavasti ystävyssuhteeni väljääntyivät. Vasta Facebookin kautta yhteydet heräsi-vät uudelleen henkiin, vaikkakin etäisemällä tavalla.

van Vinex-locaties en provinciale wegen. Pas in september 2002 zag ik kans om langer te blijven voor een stage van vier maanden bij een van oorsprong Zweedse jamfabriek in Turku voor mijn studie Food & Business. Behalve een oud-studiegenote ontmoette ik nog een Nederlander, beiden studeerden in de stad. Ik maakte bovendien kennis met de Nederlandse vereniging daar. Los daarvan sprak ik zoveel mogelijk Fins met mijn hospita en in de productie op mijn stagebedrijf, de voertaal op kantoor was Zweeds. Via de IAC, een vereniging die voor uitwisselingsstudenten Salibandytrainingen, saunafeesten en survivalweekenden in een traditionele legertent met kachel organiseert, groeide mijn Finse vriendenkring en mijn Finse woordenschat. Ik luisterde op de radio naar muziek, van 22-Pistepirkko tot Apulanta en las enkele

werken van Yrjö Jylhä en Johannes Linnankoski, welke ik me nu nog woord voor woord herinner. De Kalevala las ik echter in het Engels, eveneens verkrijgbaar in de prachtige stadsbibliotheek. De week skivakantie met mijn ouders in Kuopio met lange wandeltochten, vespers in de sneeuw met naast de Kerstman ook Koning Winter en een solozangeres en de nachtmis met Finse liederen en communie op de knieën was legendarisch! In mijn laatste snipperdagen bezocht ik nog vriendinnen die toen in het Operorkest te Helsinki en het orkest van Kotka & Kouvolala speelden. Na het onvermijdelijke einde van mijn stage bleef ik via de Turun Sanomat op de hoogte, maar het contact met Finse vrienden verwaterde. Pas met de komst van Facebook werd dit weer meer, al was het op een minder persoonlijke manier. Tijdens een bezoek aan

Een kleurrijke herinnering aan de herfst. | Värikkäitä syysmuistoa.

Turku in 2007 merkte ik dat veel vrienden naar hun geboorteplaats waren teruggekeerd om voor hun dertigste een gezin te stichten en dat het uitgaansleven in de stad niet meer hetzelfde was, voor mij althans.

Nu nog speelt Finland een rol in mijn leven, doordat mijn goede herinneringen aan het land en haar inwoners hebben geleid tot concrete plannen om weer eens terug te gaan, ik nog altijd nieuwe woorden blijf leren en mijn collectie Finse muziek en het aantal bezochte concerten van Finse artiesten beide groeien. Bij de Vereniging Nederland Finland, in Nijmegen en in de Finse Zeemanskerk kom ik af en toe nog Finnen tegen, waardoor het land niet eens zo ver weg lijkt. Verder leerde ik onlangs nog via een Nederlandse vriendin een Finse uitwisselingsstudente kennen die de achterkleindochter bleek van de eerder genoemde Linnankoski en

ik vernam dat de vriend van een oud-huisgenote met Tarja Turunen aan de Sibeliuskolen Akademi heeft gestudeerd. Zo lijkt iedere Fin wel een bekende schrijver of artiest in de familie of kennissenkring te hebben! Het mooiste is nog dat ik, hoewel ik tijdens Midzomernacht de laatste jaren vaak in het buitenland was, daar altijd Finnen tegenkwam om het mee te vieren!

Eduard van Vugt

Suomi on yhä osa elämääni koska muistoni ovat inspiroineet minua suunnittelemaan uutta matkaa sinne. Opettelen yhä uusia suomalaisia sanoja, kartutan yhä suomalaisen musiikin kokoelmaani sekä käyn suomalaisen musiikin konserseissa. Tapaan silloin tällöin suomalaisia Alankomaat-Suomi Yhdistyksen puiteissa, Suomen Merimieskirkolla tai Nijmegenissä säilyttääkseni suhteeni Suomeen. Tutustuin myös hiljattain hollantilaisen ystäväitäni kautta suomalaiseen vaihto-opillaiseen, joka osoittautui edellämainitun Linnankosken lapsenlapsenlapseksi ja että hänen entisen kämpäkaverinsa poikaystävä oli opiskellut samaan aikaan Tarja Turusen kanssa Sibelius Akademiasa. Tuntuu kuin kaikilla suomalaisilla olisi linkki perheenjäsenen tai tuttavan kautta johonkin kuuluisaan kirjailijaan, taiteili jaan, tms. Merkillepantavimpana pidän kuitenkin sitä, että vaikka viime vuosina

olen juhannuksen tienoilla aina jossain ulkomailla, törmään aina sattumalta juhannusta juhliivi suomalaisiin. Nämä olen itsekin päässyt osalliseksi juhannuksen vietosta.

*Eduard van Vugt
Käännös: Minna Räty*

finntra waalwijk b.v.

AUTOTRANSPORT KULJETUKSET

**VOOR PARTICULIEREN
EN BEDRIJVEN**

koel en vries
verwarmd
stuks- en pallets
verhuizingen

**YKSITYISILLE
JA YRITYKSILLE**

kylmä ja pakaste
lämpö
paketit ja paletit
muutot

NEDERLAND - FINLAND

afhalen en bestellen in
de gehele BENELUX

FINLAND - NEDERLAND

noudot ja toimitukset
BENELUX-maissa

elke week groupagedienst
af Waalwijk

joka viikko kappaletavaralähtöjä
Waalwijkistä

Keurweg 4, 5145NX Waalwijk – Postbus 450, 5140AL Waalwijk
Telefoon +31(0)416 – 561442, Fax +31(0)416 – 561440, e-mail info@finntra.nl

Scandinavië kenners VDM Webshop

- Moderne
hedendaagse
glaskunst**
- Elandleer**

Kijk op agenda (website) en
maak een afspraak.
Bestellen via de website.

www.vdm-glaskunst.nl

www.elandleer.nl

Pensioendwang

Tijdens mijn werkende leven in Finland ben ik tweemaal op een verschijnsel gestuit dat me de nodige hoofdbrekens opleverde. De eerste keer maakte ik kennis met de werkloosheidskas. Ik kwam twintig jaar geleden groen als gras uit Nederland in een kantoorbaantje terecht. Met mijn overigens bijzonder aardige werkgeefster besprak ik mijn arbeidsvoorraarden. Omdat mijn Fins in die tijd nog erg slecht was en haar Engels idem dito, bleven er soms wat zaken in de lucht hangen. Zo ook toen. Ze vroeg me of ik lid was van een vakbond. Ik kwam uit het Nederland van de jaren tachtig. Daar was slechts zeven procent van de beroepsbevolking lid van een vakbond. Ik schudde dus bijna instinctief van nee en zei er misschien ook nog wel trots achteraan: "Ik ben nog nooit ergens in mijn leven lid van ge-

weest." "Dat moet je wel worden", zei de ander. Omdat ze er verder geen geldige reden voor aanvoerde en omdat ik tijdens mijn korte verblijf al met meer zaken kennis had gemaakt die ik volgens mijn nieuwe landgenoten "moest doen" (naar de sauna gaan, verschaald bier drinken, Zweeds leren...) liet ik het erbij. Kort en goed kwam het erop neer dat ik vergat dóór te vragen en dat zij vergat om eventjes in mijn nieuwkomerschoenen te gaan staan. Maar ik zat met de gebakken peren. Want toen het baantje ophield en ik mijn WW wilde gaan beuren, werd me verteld dat ik daarvoor de lidmaatschapskaart van een vakbond moest laten zien. In Finland beheren de vakbonden de werkloosheidskassen. Ik moest dus een half jaar extra aan het werk om in aanmerking te kunnen komen voor een uitkering.

Joop
Wassenaar

Eläkepakko

Suomessa työskennellessäni törmäsini täähin ilmiöön pariin otteeseen mistä sain kunnon päänsäry. Ensimmäisellä kerällä tutustuin työttömyyskassaan. Tulin 20 vuotta sitten Hollannista täysin ummikkona ja päädyin toimistotyöhön. Keskkustelin erittäin ystäväällisen työnantajani kanssa työhdoista. Koska minun suomenkielen oli tuolloin erittäin huono ja hänen englanninkielensä samoin, jäivät jotkut asiat roikkumaan. Niin myös tässä tapauksessa. Hän kysyi minulta, olinko liiton jäsen. Tulin Hollannista 80-luvulla. Tuolloin Hollannissa vain 7 prosenttia ammattilaistyöväestöstä kuului liittoon. Pudistin siis melkein vaistomaisesti päättäni ja sanoin jopa hieman ylpeänä "En ole vielä koskaan ollut missään jäsenä

elämässäni." "Sinun pitäisi liittyä liittoon", sanoi hän. Koska hän ei selittänyt sen enempää syitä liittyä liittoon ja koska lyhyen työskentelyni aikana olin tullut tutuksi muiden "täytty tehdä" asioiden kanssa (täytty mennä saunaan, juoda laimeaa olutta, oppia ruotsinkielä...) annoin tämän jäädä väliin. Lyhyesti kertoen unohtin kysyä uudelleen ja hän unohti pistää itsensä minun, uuden tulokkaan, kenkiin. Mutta minä jän yksin ongelmani kanssa. Kun työsuhteeni oli loppu ja halusin anoa KELA-rahat, minulle kerrottiin, että minun täytyy todistaa olevani liiton jäsen. Suomessa liitot hoitavat työttömyyskassat. Minun täytyi työskennellä puoli vuotta ekstraa saadakseni oikeuden maksuun.

Iets soortgelijks overkwam me jaren later. Ik was inmiddels eigen baas. Mijn firmaatje leverde juist genoeg op om van te leven, de grootste kostenpost was feitelijk een boekhouderster. Ik dokte maandelijks een euro of dertig, veertig en verwachtte voor dat geld dat ik mijn zaakjes door haar kon laten behartigen. Dat was evenwel misgedacht. Ook zij was bijzonder vriendelijk en mijn Fins was inmiddels dermate verbeterd dat ze geen Engels meer met me hoeft te praten, maar op een kwade dag lag er een brief in mijn brievenbus van de 'pensioenautoriteit'. Ik dacht dat het om reclamemateriaal van een verzekeraar ging maar omdat de enveloppe ook een heuse rekening bevatte, ging ik er mee naar mijn boekhouderster en die zei droogjes: "Je hebt je pensioenpremie niet betaald. Nu krijg je een boete. Zo doen we dat in Finland, wist je dat niet?" Ik was te verbijsterd om meteen iets terug te zeggen. Het bedrag op de rekening loog er namelijk niet om. Of ik maar eventjes per

Koin joitain samanlaista vuosia myöhemin. Sillä vänlin minusta oli tullut oma pömoni. Yritykseni teki rahaa juuri sen verran, että sillä eli, suurin kustannuseräni oli kirjanpitäjäni. Maksoin kuukausittain noin kolmekymmentä tai neljäkymmentä euroa ja odotin, että tällä rahalla yritykseni kirjanpitoasiat hoidettaisiin hänen toimestaan kuntoon. Se oli kuitenkin väärin ajateltu. Myös hän oli hyvin ystävällinen ja suomenkieleni oli jo parantunut huomattavasti niin, ettei hänen tarvinnut puhua enää englantia minulle, mutta eräänä huonona päivänä sain postia "eläkeviranomaisilta". Luulin, että se oli markkinointimateriaalia vakuutusyritykseltä, mutta koska kuoreessa oli oikea lasku menin kirjanpitäjäni luokse ja hän sanoi kuihasti: "Et ole maksanut eläkemaksujasi. Nyt saat sakot. Nämä se menee Suomessa, etkö tiennyt sitä?" Olin liian ymmälläni sanoakseen heti yhtään mitään. Laskun summa

direct ruim tweeduizend euro wilde ophikken en daar bovenop de 'gewone' premie van honderdtwintig euro in de maand. Ik hapte naar adem en begon maar bij de rol van de boekhouderster. Of zij mij niet op tijd had kunnen waarschuwen, vroeg ik. Blijkaar niet, want ze gaf me geen antwoord. In plaats daarvan verwees ze me naar een verzekeringsinstelling bij haar om de hoek. Die is goed en goedkoop, zei ze, en lachte daarbij alsof ze me *after all* een reuzedienst bewezen had.

Mijn hoofd liep over van de gedachten toen ik me aan de balie van de verzekeraar meldde. Waar ging dit nu precies over? Wat was de pensioenautoriteit? Hoe wist ik dat ik naar de goede verzekeraar stapte? Hoe concurreerden die verzekeraars onderling? Maar vooral: waarom moest ik een dure premie betalen voor iets dat ik niet wilde? Want, nog los van de hoge boete: honderdtwintig euro per maand was op mijn

nimittäin sopi toteamukseen. Aivan kuin voisin samantien maksaa reilut kaksi tuhatta euroa ja sen päälle "normaalina" kuuksiaksimksen, satakaksikymmentä euroa. Haukoin henkeäni ja aloitin keskustelun kirjanpitäjäni roolista. Eikö hänen olisi pitänyt varoittaa minua ajoissa, kysyin häneltä. Ilmeisesti ei, koska hän ei vastannut minulle. Sen sijaan hän osoitti minulle vakuutusyhdistyksen, joka sijaitsi kulman takan. Se on hyvä ja halpa, sanoi hän, ja nauroi kuin hän olisi tehnyt minulle super-palveluksen *after all*.

Pääni oli täynnä ajatuksia, kun ilmoittauduin vakuutusyrityksen asiakaspalvelutiskille. Mitä tämä nyt oikein koski? Mikä tämä eläkeläisauktoriteetti oikein on? Miten voisit tietää, että olin astunut sisään oikeaan vakuutusyhdistykseen? Miten vakuuttajat kilpailivat keskenään? Mutta ennen kaikkea: Miksi minun pitää

omzet van nauwelijks zeshonderd euro een bedrag dat mijn firma de das om zou doen. Het daagde nu voor me: dit regelingetje (een goudmijn voor die verzekeraars natuurlijk) paste welbeschouwd naadloos in het beeld dat ik van De Finse Ondernemer had gekregen. Ondernemen is in dit land voor de dommen. En als je het dan toch noodgedwongen moet doen (omdat je niet deugt als werknemer...) dan doe je het met het angstzweet op je voorhoofd. Dan sluit je eerst alle risico's uit en verzekert je tegen ziekte, werkloosheid, invaliditeit, ouderdom, inbraak en al die andere plagen die de Lieve Heer op ons pad zendt voordat wij rustig ergens in een *möikki* kunnen gaan zitten mijmeren over die goeie ouwe tijd toen we Karelië nog hadden... Ja, ik had het nu wel door. Dit was ook de reden waarom zoveel verse en jonge ondernemers in dit land meteen onderuit gingen. Je betaalt je niet alleen het *nachus* aan belastingen maar het is bijkans onmogelijk om iemand

in dienst te nemen (dat is weer een ander verhaal) en daar boven op komt nog es deze verplichte pensioenpremie.

De toon voor het gesprek met de dame van de verzekeraar was dus gezet. Ik foeterde erop los maar zij vond mijn vragen interessant en nam de tijd om ze te beantwoorden. Nee, dat wist ze niet, dat het elders in de wereld niet verplicht is om je te verzekeren. Natuurlijk, de premie was voor een kleine ondernemer een aardig bedrag, zo beaamde ze, maar als het geld er toch was, waarom dan niet in een premie gestopt? Omdat je als ondernemer ook wel es wat wilt investeren, zei ik. Investeren? Anders dan in de eigen oude dag, bedoelde ik? Tja, daar had ik wel een punt, ja. Maar had ik wel es overwogen om een baan te zoeken? Een echte baan? Zo eentje met zekerheid, weetuwel? Zeshonderd euro per maand was nou ook niet bepaald een verdienste om over naar huis te schrijven, toch? En ze

maksaa kallis lasku jostain mitä en edes halunnut? Kalliista sakosta sanottakoon: satakaksikymmentä euroa kuukaudessa oli minun kuudensadan euron liikevaihdostani niin suuri osuuks, että se uhkasi yritykseni olemassaoloa. Nyt asia kirkastui minulle: tämä sääntö (luonnollisesti vakuutusyhdistysten kultakaivos) sopii kaiken kaikkiaan saumattomasti saamaani imagokuvaan suomalaisista yrittäjistä. Yrittäminen tässä maassa on tyhmile ihmisille. Ja jos jonkun täytyy kuitenkin ryhtyä yrittäjäksi (koska ei ole tarpeeksi hyvä työntekijänä...), sitten sitä tehdään pelonhiki otsalla. Kaikki riskit vakuutetaan pois ja sairautta, työttömyyttä, invaliditeettia, vanhuutta, varkautta ja kaikkea muuta pahaa vastaan, jotka Rakas Herra voi meidän polullellemme lähetää ennen kuin voidaan rauhassa istua mökissä ja muistella vanhoja hyviä aikojakin meillä vielä oli Karjala... Kyllä, nyt ymmärsin mi-

ten tämä toimii. Tämä oli myös se syy miksi tuoret ja nuoret yrittäjät tässä maassa menevät nurin. Veroja joutuu maksamaan itsensä kipeäksi, on mahdotonta palkata ketään (tämä olisi jo toinen tarina) ja kaikeen päälle on vielä maksettava pakollisia eläkemaksuja.

Keskustelun äänen sävy oli kärkevä. Esitin tiukkoja kysymyksiä, mutta hän oli valmis varaa maan aikaa vastatakseen minulle perusteellisesti. Ei, hän ei tiennyt sitä, että muualla maailmassa ei ollut pakollista vakuuttaa itseään. Tietenkin maksu pienelle yrittäjälle on suhteellisen suuri summa, hän vahvisti mutta, jos rahaa kuitenkin oli, miksi sitä ei sijoittaisi vakuutukseen. "Koska yrittäjä haluaa sijoittaa", vastasin. "Sijoittaa?" Johonkin muuhun kuin vanhuuden päiviin, minä tarkoitin. No, siitä sain kyllä pistetä. Mutta harkitsinko koskaan työpaikan hankkimista? Oikean

keek me aan alsof ik een beetje vies was... We hadden het nu niet meer over de beste verzekering maar over het bestaan zelve. Mijn vader richtte een eigen bedrijf op toen hij vijfenzestig werd, zei ik, en ik denk dat ze dacht dat ik het verzon. Ik heb in mijn hele Nederlandse leven geen loonslaven en ambtenaren gekend maar Finland is van die mensen vergeven, riep ik uit. Nu werd ze een beetje stil en ging wat frunniken aan een stapel papieren op haar bureautje. Ik deed er ook een moment het zwijgen toe en dacht al dat we tot in eeuwigheid zo tegenover elkaar zouden blijven zitten, totdat zij diep ademhaalde en zei: U kunt de boete in maandelijkse termijnen afbetaLEN en U mag daarover twee jaar doen. Met UW verdiensten is het goed mogelijk dat U volgend jaar geen premie hoeft af te dragen, dus dan heeft U wat meer ruimte.

Het duizelde mij. Wat was dit nu weer? Ze legde uit dat de pensioenpremie niet

työpaikan? Sellaisen varman, tiedäthän? Kuusisataa euroa kuukaudessahan ei ollut kotona kertomisen arvoista. Ja hän katsoi minua kuin olisin ollut jotakin likainen... Emme puhuneet parhaasta mahdollisesta vakuutuksesta vaan vakuutuksista yleensä. Isäni aloitti oman yrityksen täyttyään kuusikymmentäviisi vuotta, sanoin, ja minusta tuntui, että hän ajatteli minun keksineen tarinan. "Koko hollantilaisen elämäni aikana en ollut kohdannut palkkaorja ja virkamiehiä, mutta Suomi on täynnä niitä", huusin. Nyt sain hänet hiljenevään ja hän alkoi näperellä paperipinoa pöydällään. Myös minä olin jonkin aikaa hiljaa ja mietin istuisimmeko näin vastatusten ikuisuksia, siihen asti kunnes hän sanoi: "Voit maksaa maksusi kuukausierissä kahden vuoden ajan. Teidän tuloiLanne on myös mahdollista, että ensi vuonna teidän ei tarvitse maksaa, näin teillä on enemmän liikkumavaraa."

betaald hoeft indien de omzet van een ondernemer niet boven een bepaald bedrag komt. Zij noemde een bedrag van zesduizend euro. Dus ik moet daaronder blijven om gevrijwaard te zijn van die premie, vroeg ik nog es voor alle zekerheid. Ja, en dat is natuurlijk vreselijk, zei ze en nu keek ze me aan met een blik die niets te raden over liet. Ze had medelijden met me. Niet omdat ik van het in haar ogen luttele bedrag van zeshonderd euro twintig procent moest afstaan aan haar club, maar omdat ik arm was en arm zou blijven. Ik reageerde echter opgelucht op haar verhaal, ondertekende een contract en nam vriendelijk afscheid van haar. Ik wist wat me te doen stond. Ik zou mijn verdiensten beperkt houden en zo de premieheffing voorkómen. Maar het was natuurlijk wel van de gekke dat in een land waarin steen en been geklaagd wordt over het ondernemersklimaat, een dergelijke wurggriep wordt toegepast. Ik merkte nu ook dat in

Tämä pyörrytti minua. Mitä tämä taas oli? Hän selitti minulle, ettei eläkemaksua tarvitse maksaa jos liikevaihto jää alle tietyn summan. Hän mainitsi summaksi kuusisuhatta euroa. Joten minun tulee pysyä sen alla saadakseen vapautuksen maksusta, tarkistin hänetä. "Kyllä, se on luonnonliesti kamalaa", hän sanoi ja nyt hän katsoi minua silmissään sellainen ilme, mikä ei jättänyt mitään mielikuvituksen varaan. Hän tunsi myötätuntoa minua kohtaan. Ei sen takia, että hänen mielestäään minun täytyi maksaa pienestä kuudensadan euron summasta kaksikymmentä prosenttia hänen klubinsa, vaan koska olin köyhä ja köyhänä pysyisin. Huoahdin helpottuneena hänen kertomaansa, allekirjoitin sopimuksen ja jatin ystäväiset hyvästit. Tiesin mitä minun pitäti tehdä. Minun tuli pitää tuloni pieninä välttääkseni veronmaksut. Mutta se on tietenkin hullua, että maassa missä katkerasti valitetaan liike-

de media best wel veel geschreven werd over deze verplichte pensionering. Men wist dus wel degelijk waar de pijn zat, maar niemand die er iets aan wilde doen. Degenen die de regeling zouden kunnen aanpassen -de politici- hebben in Finland al helemaal geen ondernemersachtergrond.

Er is dus sinds die dag ook niks veranderd, behalve het bedrag waarboven men verplicht is om voor de verzekering te betalen. Die grens ligt nu duizend euro hoger, op zevenduizend euro. Ik weet dat omdat ik eind april weer zo'n contract moet gaan tekenen. Ik heb het jarenlang uitgezongen met een omzet onder de limiet maar mijn huidige boekhouder heeft al gemeld dat ik in 2013 teveel heb verdien... Ik las onlangs hoe ook in Nederland gedacht wordt aan het verplicht stellen van een ouddagsverzekering voor het nieuwe soort kleine ondernemer dat daar is ontstaan: de zzp'er, de zelfstandige zonder perso-

toimintaympäristöstä, sovelletaan tällaisista säätöistä. Huomasin nyt, että mediassa kirjoitetaan aika paljon tästä eläkepakosta. Ongelma tiedostettiin, mutta kukaan ei halunnut tehdä mitään sen eteen. Ne jotka voisivat muuttaa säätöä Suomessa, eivät omaa yrityjätaustaa.

Tämän jälkeen mikään ei ole muuttunut, ainoastaan ansaittu minimisumma, mikä jälkeen tulee maksaa vakuutukset. Se summa on nyt tuhat euroa korkeampi. Tiedän, että minun pitää allekirjoittaa sama lomake huhtikuun lopussa. Vuosien ajan onnistuin pitämään liikevaihdon summan alhaisena, mutta nykyinen kirjanpitäjäni on ilmoittanut minulle, että ansaitsin liikaa vuonna 2013... Jokin aika sitten luin, että myös Hollannissa harkitaan eläkepakkoa uusille yhden miehen yrityksille. Älkää tehkö sitä ikinä. Se tarkoittaa kuolementaa pienille yrityksille, jotka onnistuvat

neel. Nooit doen dus. Het betekent de wisse dood voor talloze bedrijfjes die van de grond moeten komen. En het betekent ook dat er een sfeer in de maatschappij wordt gecreëerd waarin op risico-nemen en eigen initiatief een straf staat.

Joop Wassenaar

De auteur woont en werkt sinds 1994 in Finland. Zijn bedrijf heet To&From en verleent hand- en spandiensten (vertalen!) aan bedrijven die in Finland zaken willen doen. Zo organiseert To&From al jarenlang fundraising in samenwerking met Baltus Bloembollen. Zie ook www.toandfrom.net.

Joop Wassenaar is tevens journalist en publicist. Hij werkte in die hoedanigheid mee aan talloze radio- en televisieprogramma's over Finland en schrijft met enige regelmaat op de Finlandsite. Kijk voor meer informatie op de tweetalige website van de auteur: joopfinland.com.

41

vain vaivoin pysymään pystyssä. Ja se tarkoittaa myös sitä, että riskinotosta ja oma-aloitteisuudesta rangaistaan.

Joop Wassenaar Käännös: Marjo Kool

Kirjoittaja on asunut ja työskennellyt Suomessa vuodesta 1994 alkaen. Hänen yrityksensä nimi on To&From ja se tarjoaa hanttihommia (käännöksiä) yrityksille, jotka haluavat käydä kauppa Suomessa. To&From organisoi varainhankintaa yhdessä Baltus Bloembollen kanssa. Katso myös www.toandfrom.net.

Joop Wassenaar on myös journalisti ja tiedottaja. Tässä työssään hän on tehnyt yhteistyötä lukemattomien radio- ja televisio-ohjelmien kanssa koskien Suomea ja kirjoittaa säännönmukaisesti Finlandsiteen. Lisätietoa kirjoittajan kaksikielisiltä internet sivulta: www.joopfinland.com.

Het Finse 'zeilschepen imperium' van Gustaf Erikson

Arnold
Pieterse

Inleiding

In de periode dat stoomschepen steeds algemener werden, in het begin van de twintigste eeuw, is de Finse reder Gustaf Erikson uit Maarianhamina begonnen om grote, tweedehands zeilschepen op te kopen. Hij werd de eigenaar van de laatste grote vloot drie- en viermasters. Het bleek dat deze grote zeilschepen, wanneer zij nog in een goede staat verkeerden en beschikbaar waren voor een relatief lage prijs, onder bepaalde omstandigheden nog steeds konden concurreren met stoomschepen.

De concurrentie met de stoomschepen was het meest lucratief voor het transport van graan van Australië naar Europa. Door

gebruik te maken van goedkoop personeel, zoals studenten van de zeevaartscholen, hield hij de kosten laag. En dan waren er natuurlijk geen kosten voor brandstof. Bovendien waren er vaak ook betalende passagiers, die een avontuurlijke reis om de wereld per zeilschip wilden meemaken.

In totaal is Gustaf Erikson eigenaar geweest van 46 grote zeilschepen, en was hij gedeeltelijk eigenaar van 48 andere zeilschepen.

Familieachtergrond, opleiding en ervaring als zeeman

Gustaf Erikson werd in 1872 geboren in Lemland, een dorpje op zo een tien kilometer van Maarianhamina op de Åland

42

Gustaf Eriksonin suomalainen 'purjelaivaimperiumi'

Johdanto

Höyrylaivojen tultua yleisemmäksi 1900-luvun alussa, alkoi maarianhaminalainen laivanvarustaja Gustaf Erikson ostaa suuria käytettyjä purjelaivoja. Hän oli viimeisten suurten kolme- ja nelimastosten alusten omistaja. Kävi ilmi, että hyväkuntoisina ja suhteellisen edullisina, tietyissä olosuhteissa niistä oli vielä höyrylaivojen kilpailijoiksi.

Höyrylaivoja vastaan kilpailu oli kaikkein kannattavinta kun kuljetettiin viljaa Australiasta Eurooppaan. Halvan työvoiman, kuten merenkulkualan opiskelijoiden, käyttäminen piti kustannukset alhaisina. Luonnollisesti polttoainekustannuksia ei

ollut. Lisäksi laivoilla matkusti usein myös maksavia matkustajia, jotka halusivat kokea jännittävän seikkailun purjehtiaan maailman ympäri purjelaivalta.

Gustaf Erikson omisti yhteensä 46 suurta höyrylaivaa, ja lisäksi hän oli 48 muun purjealuksen osaomistaja.

Perhetausta, opinnot ja kokemus merimiehenä

Gustaf Erikson syntyi vuonna 1872 Lemlannissa, pienessä kylässä noin kymmenen kilometrin päästä Maarianhaminasta Ahvenanmaalla. Hänen perheeseensä kuului monia merenkävijöitä. Hänen isänsä oli kapteeni, ja monien alusten osakas. Kym-

De reder Gustaf Erikson in zijn werkkamer. | Laivanvarustaja Gustaf Erikson työhuoneessaan.

menvuotiaana Gustaf pääsi ensimmäiselle pitkälle purjehdukselleen, ja työskenteli tuolloin kajuuttapoikana ja kokin apulaisena *Neptun*-nimisellä parkkilaivalla (parkki on purjelaiva, jossa on vähintään kolme mastoa, joissa kaikissa takimmaista lukuun ottamatta on neljän muotoiset purjeet). Kaksi vuotta myöhemmin hän toimi saman aluksen kokkina. Tämän jälkeen hän purjehti kolmella eri aluksella, ja yleni matruusista pursimieheksi, ja sitten

toiseksi perämieheksi. Vuonna 1892 hän suoritti aliperämiehen tutkinnon Maarianhaminassa. Tämän jälkeen hän purjehti muutamia vuosia, ja viimein hänet nimitettiin Adele-nimisen kuunarin päälliköksi. Koska hänen läi ei ollut vielä pestiin tarvittavia virallisia papereita, täytyi aluksella olla aina mukana palkaton kapteeni, jolla oli virallinen tutkintotodistus. Vuonna 1895 Gustaf Erikson lopulta suoritti virallisen kapteenin tutkinnon Vaasan me-

eilanden. Hij kwam uit een familie van zeeleden. Zijn vader was kapitein en mede-eigenaar van verschillende schepen. Op tienjarige leeftijd ging Gustaf voor het eerst mee op de grote vaart als kajuitsjongen en hulpje van de kok op de bark *Neptun* (een bark is een zeilschip met minimaal drie masten, die met uitzondering van de achterste mast vierkant getuigd zijn, dat wil zeggen dat de zeilen de vorm van een trapeze hebben). Twee jaar later was hij kok op hetzelfde schip. Hierna voer hij op drie verschillende schepen en klom daarbij op van matroos tot bootsman en vervolgens tot tweede stuurman. In 1892 verkreeg Gustaf Erikson het diploma voor lagere officier van de zeevaartschool in Maarianhamina. Hierna voer hij weer een aantal jaren, waarna hij als kapitein werd aangesteld op het schip *Adele*. Omdat hij daarvoor nog niet de officiële papieren had, moest er een kapitein voor spek en bonen mee varen die wel gediplomeerd was. Maar in 1895 behaalde Gustaf Erikson het officiële diploma voor kapitein aan de zeevaartschool in Vaasa. Hierna voer hij als kapitein op drie schepen: de *Southern Belle*, de *Albania* en de *Lochee*.

In 1906 trouwde Gustaf Erikson met Hilda Bergman en nadat hij twintig jaar als kapitein had gevaren, vestigde hij zich in 1913 permanent in Maarianhamina en begon hij zeilschepen op te kopen.

De vloot van Gustaf Erikson en de 'graanrace'

Onder de eerste schepen die Gustaf Erikson heeft gekocht was in 1913 de viermaster *Rickmers*, waarvan hij de naam veranderde in *Åland*. Tijdens de Eerste Wereldoorlog verloor hij verschillende schepen, omdat zij tot zinken werden gebracht door Duitse onderzeeboten.

Na de oorlog was Erikson vooral geïnteresseerd in schepen die het eigendom

renkuluoppilaitoksessa. Tämän jälkeen hän toimi kapteenina kolmella laivalla: *Southern Belle*, *Albania* ja *Lochee*.

Vuonna 1906 Gustaf Erikson avioitui Hilda Bergmanin kanssa, ja purjehdittuaan kaksikymmentä vuotta kapteenina, asetti hän pysyvästi Maarianhaminaan vuonna 1913, ja alkoi hankkia purjelaivoja.

Gustaf Eriksonin laivasto ja 'vilkakilpa'
Eräs ensimmäisistä Gustaf Eriksonin ostamista laivoista oli vuonna 1913 hankittu nelimastoinen *Rickmers*, josta Eriksonin omistuksessa tuli *Åland*. Ensimmäisen maailmansodan aikana Erikson menetti monia laivoja saksalaisten sukellusveneiden upottamina.

Sodan jälkeen Erikson oli erityisen kiinnostunut laivoista, jotka olivat kuuluneet saksalaiselle Hampurissa sijaitsevalle varustamolle, F. Laeiszille. Näitä aluksia oli käytetty nitraatin tuontiin Etelä-Ameri-

kasta. 'Lentävään P-linjaan' (laivojen niemet alkoivat P-kirjaimella) kuuluvat laivat olivat nopeita ja hyväkuntoisia. Saksalainen omistaja alkoi myydä aluksiaan vuoden 1920 aikoihin. Ensimmäinen Eriksonin vuonna 1921 ostama 'P'-laiva oli *Pommern*. Vuonna 1931 hän osti *Pamirin*, ja vuonna 1932 vielä *Passatin*.

Vuosien 1932 ja 1937 välillä myös nelimastoinen *l'Avenir* kuului Eriksonin laivastoon. Tämä vuonna 1911 Saksassa rakennettu laiva, oli ensimmäinen purjelaiva jossa oli radiolähetin. Laiva hävisi kuitenkin jälkiä jäätmättä Tyynellemerelle maaliskuussa 1938. Viimeinen Eriksonin (vuonna 1935) ostama suuri laiva oli valtava nelimastoinen parkkilaiva, *Mushulu*.

22 kertaa pidettiin niin kutsuttu 'vilkakilpa'. Se oli kilpailu, jossa purjehdittiin Australiasta Eurooppaan sen jälkeen, kun laivat oli ensin lastattu täyneen viljaan Australiassa. Kilvan mahdollisti se, että laivat

waren geweest van de Duitse scheepvaartmaatschappij F. Laeisz in Hamburg. Deze schepen waren gebruikt voor het transport van nitraat vanuit Zuid-Amerika. De schepen van de 'Vliegende P-lijn' (de namen van de schepen begonnen met een P), waren snel en in een goede staat. De Duitse eigenaar begon zijn schepen omstreeks 1920 te verkopen. Het eerste 'P' schip dat Erikson kocht, in 1921, was de *Pommern*. Hierna kocht hij in 1931 de *Pamir* en in 1932 de *Passat*.

Tussen 1932 en 1937 behoorde ook de viermaster *l'Avenir* tot de vloot van Erikson. Dit schip, dat in 1911 in Duitsland was gebouwd, was het eerste zeilschip met een radiozender. Het schip verdween zonder een spoor na te laten in de Stille Oceaan in maart 1938. De enorme bark met vier masten *Moshulu* was het laatste grote schip dat Erikson kocht (in 1935).

Na het inladen van graan in Australië, waarbij ook zeilschepen waren betrokken

van andere rederijen, werd 22 keer een wedstrijd gehouden van Australië naar Europa, de zogenaamde 'graanrace'. Dit was mogelijk omdat de schepen ongeveer gelijktijdig in Australië waren voor het inladen van graan. De 'graanrace' is in de periode 1921-1939 ieder jaar gehouden, en daarna nog in 1946 en 1949. Van de 22 races zijn er 18 gewonnen door de Finse schepen van Erikson, onder andere door de *Passat*, de *Herzogin Cecilie* (die verging op de Engelse kust in 1936), de *Pommern* en de *Pamir*.

De Tweede Wereldoorlog is erg moeilijk geweest voor Erikson en maakte een definitief einde aan de vaart met grote zeilschepen. De *Olivebank* voer op een mijnen in de Noordzee en zonk, de *Penang* en de *Killoran* werden getorpedeerd door Duitse oorlogsschepen. Verder werden een aantal schepen in beslag genomen: de *Lawhill* door Zuid-Afrika, de *Archibald Russell* door het Verenigd Koninkrijk, de

De route van de graanraces van Australië naar Europa. | Viljakilpailun reitti Australiasta Eurooppaan.

lastattiu Australiassa aina suurin piirtein samanaikaisesti. Vuosina 1921-1938 'viljakilpä' pidettiin vuosittain, ja sen jälkeen vielä vuosina 1946 ja 1949. Eriksonin suomalaiset laivat voittivat 18 näistä 22 kisasta. Voittajalaivoihin kuuluivat muun muassa *Passat*, *Herzogin Cecilie* (joka up-

posi Englannin rannikolla vuonna 1936), *Pommern* ja *Pamir*.

Toinen maailmansota oli Eriksonille vaikeaa aikaa, ja se teki lopun suurilla purjelaivoilla purjehtimisesta. *Olivebank* ajautui miinaan Pohjanmerellä ja upposi, *Penang* ja *Killoran* puolestaan joutuivat

Pamir door Nieuw Zeeland en de *Moshulu* door Duitsland. Finland was sinds 1941 officieel in oorlog met Engeland, vanwege de Vervolgoorlog, en daar zal de inbeslagname van de *Lawhill*, de *Archibald Russell* en de *Pamir* vermoedelijk mee te maken hebben gehad. Het confisqueren van de *Moshulu* gebeurde in 1940 door de Duitsers bij Kristiansand in Noorwegen, dit was dus in de periode dat Duitsland officieel een niet-aanvalspact had gesloten met de Sovjet-Unie en er nog geen sprake was van een Duits-Finse samenwerking. Na de oorlog heeft de *Moshulu* dienst gedaan in achtereenvolgens Noorwegen, Zweden, Duitsland en opnieuw Zweden. In 1961 is het schip door de Finse regering aangekocht en werd het in Naantali gebruikt voor de opslag van graan. In 1970 is het schip door een Amerikaanse restaurantketen gekocht en, waarna het in Nederland was opgekalefaterd, is het eerst naar New York en later naar Philadelphia

overgebracht in de Verenigde Staten om dienst te doen als restaurant.

Na de oorlog bleven maar drie grote schepen het eigendom van Erikson: de *Pommern*, de *Viking* en de *Passat*. Maar de *Passat* moest drastisch worden opgeknapt en Erikson had daar toenertijd geen geld voor. Toch werd de *Passat*, en ook de *Viking*, weer ingezet voor lange zeereizen in 1947. Erikson probeerde ook de *Pamir*, de *Archibald Russell* en de *Lawhill* terug te krijgen, maar overleed, 75 jaar oud, in 1947.

De zoon van Gustaf, Edgar Erikson, nam het bedrijf over en slaagde er in de *Pamir* en de *Archibald Russell* terug te halen naar Finland. Alleen de *Pamir* maakte nog een reis naar Australië. Edgar Erikson was niet in staat om nog winst te maken met zijn zeilschepen en nam uiteindelijk het besluit ze van de hand te doen. De *Viking* werd verkocht aan de stad Gotenburg en de *Pommern* werd geschonken aan

46

De bark *Moshulu*, die tegenwoordig dienst doet als restaurant in Philadelphia. | Laiva *Moshulu*, joka toimii tänä päivänä ravintolana Philadelphiassa.

saksalaisten sotalaivojen torpedoinninkohteiksi. Lisäksi muutama laivoista takavarikoitiin: *Lawhill* Etelä-Afrikkaan, *Archibald Russel* Yhdystyneeseen Kuningaskuntaan, *Pamir* Uuteen Seelantiin ja *Moshulu* Saksaan. Suomi oli vuodesta 1941 lähtien virallisesti sodassa Englannin kanssa jatkosodasta johtuen, ja *Lawhill*, *Archibald*

Russell ja *Pamir* takavarikoitiin luultavasti juuri tästä syystä. *Moshulu* takavarikoitiin vuonna 1940 saksalaisten toimesta Kristiansandissa, Norjassa. Tämä tapahtui aikana, jolloin Saksa oli virallisesti solminut hyökkäämättömyyssopimuksen Neuvostoliiton kanssa, ja Suomi ei vielä tehnyt Saksan kanssa yhteistyötä. Sodaan jälkeen *Moshulu* palveli vuoroin Norjassa, Ruotsissa, Saksassa ja vielä kertaaalleen Ruotsissa. Vuonna 1961 Suomen hallitus osti *Moshulun*, ja sitä käytettiin Naantalissa viljan säilytykseen. Vuonna 1970 Amerikkalaisen ravintolaketju osti laivan, ja kun se oli ensin kunnostettu Alankomaissa, vietettiin se ensin New Yorkiin, ja myöhemmin Philadelphiaan jossa se palveli ravintolana.

Sodaan jälkeen vain kolme suurta laivaa oli vielä Eriksonin omistuksessa: *Pommern*, *Viking* ja *Passat*. *Passat* kaipasi laaja-alaisista kunnostusta, ja siihen Eriksonilla ei tuolloin ollut varaa. Kuitenkin *Passat*,

Maarianhamina. De drie andere schepen werden verkocht aan een sloperij, maar een Duitse scheepseigenaar kocht de *Pamir* en de *Passat* en redde ze van afbraak. Zij werden vervolgens gebruikt als opleidingschepen voor cadetten. De *Passat* werd ten slotte permanent aangemeerd in Travemünde. Het einde van de *Pamir* is een grote tragedie geweest. Op een reis van Buenos Aires naar Hamburg, met een bemanning van 86 koppen, waaronder 52 cadetten, kwam het schip in een orkaan terecht op 21 september 1957, voordat het de zeilen kon reven. Het schip sloeg om en slechts vier bemanningsleden en twee cadetten konden later worden opgepikt uit een reddingsboot.

'Bollende zeilen'

Een van de reizen naar Australië, en terug, met een zeilschip van Eikson, is beschreven door Eino Koivistoinen in zijn in het Engels vertaalde boek 'Billowing sails'

ja myös *Viking*, laitettiin jälleen pitkille merimatkoille vuonna 1947. Erikson koetti saada myös *Pamirin*, *Archibald Russellin* ja *Lawhillin* takaisin haltuunsa, mutta kuoli 75-vuotiaana vuonna 1947.

Gustaf Eriksonin poika, Edgar, otti yrityksen hoitoonsa, ja onnistui hankkimaan *Pamirin* ja *Archibald Russellin* takaisin Suomeen. Vain *Pamir* teki vielä yhden matkan Australiaan. Edgar Eriksonin ei onnistunut tehdä laivoilla tuottoa, ja lopulta hän päätti luopua laivoista. *Viking* myytiin Göteborgin kaupungille, ja *Pommern* lahjoitettiin Maarianhaminaan. Kolme muuta laivaa myytiin romuttamolle, mutta eräs saksalainen laivanomistaja osti *Pamirin* ja *Passatin*, ja pelasti ne purkutöiltä. Niitä käytettiin kadettienkoulutuslaivoina. *Passat* ankku-roitiin lopulta pysyvästi Travemündeen. *Pamir* taas koki traagisen lopun. Laiva joutui 21. syyskuuta 1957 hurkaanin heittelemäksi ja kääntyi ympäri. Mukana olleesta

De stuurman van de *Pommern* in actie. | Pommerin perämies toiminnassa.

86-päisestä miehistöstä, johon kuului 52 kadettia, vain neljä miehistön jäsentä ja kaksi kadettia saatettiin myöhempin noukituua pelastusveneeseen.

'Purjeet pullistuvat'

Eino Koivistoinen kuvailee kirjassaan 'Purjeet pullistuvat: muistiinpanoja matkalta maapallon ympäri' erään Eriksonin purjelaivan mukana tekemää matkaansa Australiaan ja takaisin. Kirjassa kuvataan matkaa kolmimastoisella *Winterhudella* Skotlannin Glasgowsta Hyvänköivonniemen kautta Australiaan, ja sieltä takaisin Kap Hornin kautta Etelä-Englannissa sijaitsevaan Falmouthiin. Matka alkoi Glasgowsta 21. lokakuuta 1933, ja perille Port Germeiniin, joka sijaitsee vain lyhyen matkan päässä Adelaidesta, saavuttiin 28. tammikuuta

De 'Passat' in de haven van Travemünde. | Passat Travemünden satamassa.

1934. Paluumatka alkoi 23. helmikuuta 1934. Kun laiva kiersi Kap Hornin 1. huhtikuuta, olosuhteet olivat erittäin kylmät, ja ilma oli lähellä jäätymispistettä. Perille Falmouthiin saavuttiin 29. kesäkuuta 1934.

Eino Koivistoinen toimi laivalla perämiehenä ja purjeentekijänä, ja matka viimeisteli hänen merenkulkuopintonsa.

Matkan aikana Koivistoinen kohtasi merkittävän Suomen ja Alankomaiden välisiin suhteisiin liittyvän kokemuksen. 14. toukokuuta kello kolme ilta-päivällä tuli keskellä Atlantin valtamerta näköpiiriin Alankomaalainen matkustaja-alus *Zealandia*, joka oli matkalla Amsterdamiin (luultavasti Etelä-Amerikasta). Alankomaalainen alus näytti tulevan suoraan *Winterhulde* kohti. *Winterhulde* nosti merkin antolippunsa, ja kahveliin nostettiin Suomen lippu. Viittätoista minuuttia

ennen kello neljää höyryalus oli niin lähellä, että kapteeni pelkäsi höyryaluksen ajavan lokiköiden ylitse (lokiköysi on köysi, joka kiinnitetään laudankappaleeseen, ja sillä voidaan mitata laivan peräpäästä käsin nopeus mittaa malla auki rullatun köyden pituus).

Lopulta höyrylaiva ohitti *Winterhulden* tuuleltta suoressa olevan sivun kautta. Matkustajat seisovat suressa ryhmässä laivan kannella, ja katselevat sieltä purje-laivan kannelle. Puolin ja toisin vilkuteltiin. Eräs matkustajalaivan naisista herätti erityisen paljon huomiota, sillä hänellä oli tulenpunainen kravatti kaulassaan. Myös *Zealandian* matkustajille tapahtuman on täytynyt tuntua erityiseltä; nähdä nyt suuri kolmemastoinen laiva ja sen kovan näköinen miehistö keskellä valtamerta ai-van lähetäisyydeltä.

(‘Bollende zeilen’). Het is een beschrijving van een tocht met de driemaster *Winterhude* van Glasgow in Schotland naar Australië via Kaap de Goede Hoop en terug via Kaap Hoorn naar Falmouth in Zuid-Engeland. Het vertrek vanuit Glasgow was op 21 oktober 1933, de aankomst in Australië in Port Germein, niet zo ver van Adelaide, was op 28 januari 1934. De terugreis werd aangevangen op 23 februari 1934. Op 1 april werd Kaap Hoorn gerond bij een temperatuur om en nabij het vriespunt. De aankomst in Falmouth was op 29 juni 1934.

Eino Koivistoinen diende op het schip als een lagere officier en zeilmaker, en de tocht gold voor hem als een afsluiting van zijn studie zeevaartkunde.

Tijdens de reis met de *Winterhude* had Koivistoinen een bijzondere ervaring voor

wat betreft de relatie Finland-Nederland. Op 14 mei om drie uur ‘s middags kwam midden op de Atlantische Oceaan het Nederlandse passagiersschip *Zealandia* in zicht, dat onderweg was naar Amsterdam (vermoedelijk vanuit Zuid-Amerika). Het Nederlandse schip leek recht op de *Winterhude* af te varen. Op de *Winterhude* werden signaalvlaggen gehesen en aan de gaffel de Finse vlag. Om kwart voor vier was het stoomschip zo dichtbij dat de kapitein bang werd dat het stoomschip de loglijn zou overvaren (een loglijn is een touw dat bevestigd was aan stuk hout, waarmee vanaf de achterkant van het zeilschip de snelheid kon worden bepaald door de lengte van het afgerolde touw te meten).

Uiteindelijk passeerde het stoomschip aan de lijzijde, dus aan de benedenwindse

De ‘Pamir’, die op 21 september 1957 is vergaan in de Atlantische Oceaan. | Pamir, joka menehtyi 21. syyskuuta 1957 Atlantin Valtamereen.

De Winterhude. | Winterhude.

kant. De passagiers stonden in een grote groep op het dek en keken vandaar neer op het dek van het zeilschip. Er werd over en weer gewuifd. Een van de vrouwen op het passagiersschip viel speciaal op,

omdat zij een vuurrode das om had. Voor

Museolaiva Pommern Maarianhaminassa

Nelimastoisen Pommern, jonka Gustaf Erikson osti vuonna 1922, teki vuonna 1939 viimeisen pitkän matkansa. 10. maaliskuuta 1939 se lastattiin täyneen viljaa Port Victoriaan, Australiassa, ja viimein 117 päivää kestäneen paluumatkan jälkeen se saapui Falmouthiin. Tämän jälkeen lasti purettiin Hullissa, ja kaksi viikkoa myöhemmin Pommern saapui Maarianhaminaan. Alus on sittemmin purjehtinut vain muutaman kerran Tukholmaan ja Turkuun ja takaisin.

Kuten aiemmin mainittiin, Gustaf Eriksonin lapset lahjoittivat laivan (vuonna 1953) Maarianhaminan kunnalle. Purjeet poistettiin, mutta vuonna 1984 Ahvenanmaan merenkulkumuseo päätti laittaa laivan uudet purjeet. Seitsemän entistä purjelaivojen kapteenia, jotka kolmekymmentäluvulla olivat osallistuneet viljan kuljetuksiin, ryhtyivät purjeidentekopro-

de passagiers van de *Zeelandia* moet het ook een hele aparte ervaring zijn geweest om zo een grote driemaster met woest uitzende mannen midden op de oceaan tegen te komen.

Het museumschip *Pommern* in Maarianhamina

De viermaster *Pommern*, die in 1922 door Gustaf Erikson is gekocht, maakte in 1939 een laatste grote reis. Op 10 maart 1939 werd een lading graan ingeladen in Port Victoria in Australië en na een reis van 117 dagen kwam het schip in Falmouth aan. Hierna werd de lading gelost in Hull, waarna de *Pommern* twee weken later aankwam in Maarianhamina. Het schip is daarna alleen nog een paar keer naar Stockholm en Turku heen en weer gevaren.

Zoals al eerder vermeld hebben de kinderen van Gustaf Erikson het schip gedoneerd (in 1953) aan de gemeente

jektiin talvella 1984/1985. Työtä on tehty yli sadan vapaaehtoisena toimin, ja vapaaehtoiset osallistuvat purjeiden tekoon kahtena iltana viikossa koko talvikauden ajan. Projektin on nyt melkein valmis, ja laiva on tällä hetkellä kutakuinkin alkuperäisessä kunnossa.

Arnold Pieterse

Käännös: Sanna-Mari Kuisma

Lähteet

Koivistoinen, Eino (1988). Billowing sails.

Karistan Oy, Hämeenlinna. 296s.

Örjans, Jerker en Skogsjö, Håkan (2002).

Viermasbark *Pommern*. Ålandstryckeriet, Mariahamina. 117s.

Pensar, Anita (ed.) (1998). The Last windjammers, Grainraces round Cape Horn. Erweko Oy, Helsinki. 47s.

Maarianhamina. De zeilen werden verwijderd, maar in 1984 heeft het Åland Zeevaartmuseum het initiatief genomen om nieuwe zeilen te maken. Zeven voormalige kapiteins van zeilschepen die in de dertiger jaren hadden deelgenomen aan de graantransporten, zijn hier in de winter 1984/1985 mee begonnen. Het werk is voorgezet met behulp van meer dan 100 vrijwilligers, die hier twee avonden per week tijdens het winterseizoen aan hebben gewerkt. Dit project is nu bijna klaar en het schip is dus weer min of meer in zijn oorspronkelijke staat.

Arnold Pieterse

Literatuur

- Koivisto, Eino (1988). Billowing sails.
Karistan Oy, Hämeenlinna. 296p.
Örjans, Jerker en Skogsjö, Håkan (2002).
Viermasbark Pommern. Ålandstryckeriet,
Mariahamina. 117p.
Pensar, Anita (ed.) (1998). The Last
windjammers, Grainraces round Cape Horn.
Erweko Oy, Helsinki. 47p.

De Pommern in Maarianhamina, waar het tegenwoordig een museumschip is. | Pommer Maarianhaminassa, jossa se toimii tänä päivänä museolaivana.

Concurreren op z'n Fins

Joop
Wassenaar

Er zijn hier vier soorten supermarkten. Drie ervan hebben hetzelfde aanbod. Alleen de meisjes en een enkele man achter de kassa's zijn verschillend. En de logo's. De ene is lid van de K-keten, de andere van de S-familie, de derde heet M van voren. De vierde soort supermarkt wijkt af. Dat komt omdat 'ie buitenlands is. Hij heet Lidl en is Duits. Lidl heeft nog niet overal een supermarkt, zoals K, S en M die hebben. Bij Lidl koop je uit een duidelijk ander assortiment. De 'Duitse' supermarkt verkoopt ook 's avonds om zes uur vers brood en biedt ook anders veelal Europese producten. Maar het grootste verschil zit 'em in de prijs. Uit Lidl sjouw je voor twintig euro twee tassen boodschappen weg, in de K, S en M supermarkten heb je voor hetzelfde geld amper het eerstnodige.

Waarom zijn K, S en M supermarkten alleen in naam concurrenten? En waarom zijn ze in vergelijking met Lidl zo duur?

K staat voor Kesko. De keten is in 1940 opgericht en er zijn nu bijna duizend K-winkels. S heet voluit S Groep en is opgericht in 1904. M is het logo voor Suomen Lähi-kauppa, vóór 2008 Tradeka. Deze keten legt het duidelijk af tegen de concurrenten K en S. Lidl opende de eerste supermarkt in Finland in 2004 en heeft nu een marktaandeel van zo'n 6,5 procent.

In Finse ogen ziet een Lidl-vestiging er niet uit. De waren liggen opgestapeld langs het gangpad, de verlichting is schraal en aan de kassa is het dringen geblazen. De kassa van Lidl was ooit onderwerp van een hetze gevoerd in de pers. De Fin is allergisch voor

52

Kilpailua suomalaisittain

On neljänlaisia supermarketteja. Kolme niistä tarjoaa samanlaisia tuotteita. Vain kassahenkilökunta näyttää erilaiselta. Ja logot. Yksi niistä kuuluu K-, toinen S- ja kolmas M-ryhmään.

Neljäs supermarketiryhmä poikkeaa muista. Se johtuu siitä, koska se on ulkomainen. Sen nimi on Lidl ja se on saksalainen. Lidl ei ole vielä levinnyt joka paikkaan toisin kuin K, S ja M. Lidlessä on myös muista poikkeava tarjonta. "Saksalainen" supermarket myy iltaisinkin tuoretta leipää ja sieltä saa eurooppalaisia tuotteita. Mutta suurin ero muihin on hinta. Lidlistä saa kahdella kymmenellä eurolla kaksi muovipussillista ruokaostoksia. K, S ja M-supermarketeista ei saa siihen hintaan kuin kaikista välttämättömimmät.

Miksi K-, S- ja M-supermarketit ovat toisensa kilpailijoita vain nimillään? Ja miksi ne ovat niin kalliita Lidliin verrattuna?

K on saanut nimensä Keskosta. Se perustettiin vuonna 1940 ja ryhmällä on lähes tuhat myymälää. S on oikealta nimeltään S-ryhmä ja se perustettiin vuonna 1904. M on Suomen Lähiuppan logo, ennen vuotta 2008 sen nimi oli Tradeka. Tämä ryhmä on selvästi heikompi kuin K- ja S-ryhmät. Lidl avasi ensimmäisen supermarketinsa Suomessa vuonna 2004, ja sen markkinaosuus tällä hetkellä on n. 6,5%.

Suomalaisen mielestä Lidlin kaupat eivät ole edustavan näköisiä. Tavarat ovat pinottu käytävien varrelle päällekkäin,

zijn medemens en de Finse consument is gewend aan vijf meter lopende band die hem en haar scheidt van kassamedewerker en andere klanten. Het was dus wennen toen Lidl op de lopende band bespaarde... Andere klachten gingen over de jongens en meisjes achter de kassa. Van hen zelf hoorde men weinig. Het zijn in de regel net als in de K, S en M winkels schoolkinderen en huisvrouwen. Maar men maakte zich selektief ongerust over of het personeel van Lidl wel netjes betaald kreeg etcetera. Ook deze wind woei echter over.

Natuurlijk kan Lidl niet de helft van de prijzen van K, S en M hanteren omdat ze op personeel bespaart en de diepvrieskasten wat minder hard laat loeien. Lidl worstelt ook met dezelfde logistieke problemen als de concurrenten en betaalt net zoveel belasting. Het gaat dus niet om de vraag waarom Lidl zo goedkoop kan zijn maar waarom de rest zo duur kan zijn.

valaistus on huono ja kassoilla pitkät jontot. Lidlin kassoista kirjoitettiin yleisöön osastolla jonkin aikaa sitten kiivasti. Suomalaiset ovat allergisia kanssasisarilleen ja -veljilleen. Suomalainen asiakas on tottunut viisimetriseen kassan liukuhihnaan, mikä erottaa hänet kassahenkilökunnasta ja muista asiakkaita. Kun Lidl säästi liukuhihnojen suhteen siihen oli tottumista... Muut valitukset koskivat kassahenkilökuntaa. Heistä itsestään ei kuulunut juuri mitään. He ovat, aivan kuin K-, S- ja M-kaupoissa, pääasiassa kotirouvia ja koululaisia. Lidlin henkilökunnan palkkojen suuruus huolestutti ihmisiä jne. Vähitellen keskustelu loppui.

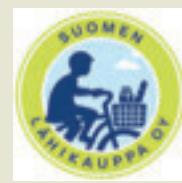
Lidl ei tietenkään voi pitää hintoja puolta halvempina pelkäään säästämällä henkilökunnassa ja säätämällä pakastimien lämpötilaa energiastavällisemmäksi. Lidlillä on samat ongelmat logistiikan suh-

De ketens van K en S hebben meer dan zeventig procent van de markt in handen. De situatie waarin K en S opereren heet dan ook oligopolie. Bij oligopolie is sprake van onechte concurrentieverhoudingen. Deze leiden tot een kunstmatig prijzenniveau en een, in vergelijking met een situatie van volledige concurrentie, beperkt aanbod. Bij K en S vindt men in eerste instantie die produkten in de schappen van producenten waarmee de ketens samenwerken. Men noemt de deal tussen K en S ook wel een 'stil kartel', waarin geen concrete afspraken over het prijzenniveau zijn gemaakt, maar beiden proberen ten koste van alles de situatie op de markt te laten zijn zoals 'ie is: in beider voordeel. Een oligopolie biedt de deelnemers maar liefst twintig procent meer winst. Lidl onderscheidt zich ook van de drie binnenlandse concurrenten doordat de 'Duitse' keten geen loyaliteitskaart aanbiedt. K, S en M binden hun klanten aan

teen kuin sen kilpailijoilla ja se maksaa yhtä paljon veroja. Kysymys ei olekaan miksi Lidl on niin halpa, vaan miksi muut ovat niin kalliita. K- ja S-ryhmillä on yli 70% markkinaosuus. K- ja S-ryhmien tilannetta voi myös kutsua oligopoliksi. Oligopoli tarkoittaa epätäydellistä kilpailutilannetta. Sen seurauksena hinnat ovat keinotekoisia ja normaaliiin kilpailutilanteeseen verratuna tarjonta on suppeaa. K- ja S-kauppojen tiskillä on pääasiassa yhteistyökumppaneiden tuotteita. K- ja S-ryhmien välistä sopimusta kutsutaankin horisontaaliseksi kilpailurajoitukseksi, jossa konkreettisia hintaspöimuksia ei ole tehty. Sen sijaan molemmat osapuolet tekevät kaikkensa sen eteen, että markkinatilan säilyisi muuttumattomana, eli molemmille osapuolille edullisena. Oligopoli tarjoaa molemmille osapuolille jopa 20% enemmän voittoa.

53

zich met het verstrekken van bonussen in aan hun ketens gekoppelde hotels, benzinestations et cetera. Maar bij wie van de drie ketens men deze kaart ook aanschaft, men wordt in ieder geval net als in de levensmiddelenafdeling van de desbetreffende supermarket flink afgezet. De loyaliteitskaart is duur. En wat je ervoor krijgt is lang niet altijd hetgeen je wenste. Door de bank genomen spint al-

54

Lidl saksalaisena ketjuna erottautuu kolmesta kotimaisesta kilpailijastaan sitten, ettei se tarjoa minkäänlaista kanta-asiakaskorttia. K-, S- ja M-ryhmät sitovat asiakkaat itseensä jakamalla bonuksia joita voi käyttää ketjuihin liittyvissä hotelleissa, bensa-asemilla jne. Hankittuaan jäsenkortin, asiakas joutuu pulittamaan turhasta jokaisella näiden ryhmien elintarvikeosastoilla. Kanta-asiakaskortti on kallis. Ja mitä sillä saa, ei ole aina sitä mitä toivoisi. Yleisesti ottaen vain autoileva perhe saa kortista etua. Kanta-asiakaskorteilla saadut voitot virtaavat pääasiassa Baltian maihin ja Venäjälle.

Tämä on siteerausta *Seppo Konttisen* kirjasta *Suomalainen ruokalasku*. Hänen laskujensa mukaan kanta-asiakasrekisterin ylläpito maksaa satoja miljoonia euroja. Ja se on "oikeus", joka on 80% suomalaisista... Nämä kustannukset lisätään elintarvikkeiden hintoihin.

leen een autorijdend gezin garen bij een loyaliteitskaart. Bovendien vloeien de winsten die gemaakt worden uit het loyaliteitssysteem van de S-keten veelal naar de Baltische landen en Rusland.

Het laatste beweert *Seppo Konttinen*, schrijver van het boekje *Suomalainen ruokalasku* (*Wat de Fin voor het eten betaalt*). Hij rekent voor dat de kosten van het overeind houden van het loyaliteitssysteem honderden miljoenen euro zijn. En dat voor een 'voor'recht dat 80 procent van de Finnen geniet... Die kosten worden dus wel eventjes doorberekend in de prijs van de levensmiddelen.

Konttinen schenkt ook aandacht aan de *Koopt Finse waar-waan*. Deze moderne variant op het protectionisme, zoals we dat van voor de Tweede Wereldoorlog kennen, viert hier hoogtij. Onder aanhaling van allerlei ekologische mantra's wordt de consument aangepraat dat aan-

Konttinen kiinnittää huomiota myös "suosi suomalaista"- asiaan. Tämä on protektionismin moderni versio, minä tunnetaan toisen maailmansodastaan ajoista lähtien, on täällä runsaasti esillä. Kaikenlaisten ekologisten argumenttien varjolla annetaan asiakkaille kuva, että kotimaisen tuotteiden osto ei pelkästään alenna työttömyyttä, vaan on myös terveellisempää ja parempaa. Konttinen valottaa muutaman esimerkin avulla, miten *kotimainen*-käsitteen on viime vuosina yhä useammin annettu johtaa harhaan. Mutta etenkin hintatasoon tällä kulutusisänmaallisuudella on merkittävä seuraukset. Nykyisin suomalaisista tomaateista saa maksaa melkein seitsemän euroa kilolta ja kurkuista yli kolme... Vieressä olevassa laatikossa samat espanjasta tuodut vihannekset maksavat kolmasosan. Ne näyttävät yhtä mehukkaita. Konttinen on sitä mieltä, että suomalai-

koop van inheemse produkten niet alleen de werkloosheid doet dalen maar vooral ook gezonder en beter is. Konttinen geeft met een paar voorbeelden aan dat het gesjoemel met het predikaat *inheems* de laatste jaren enorm is toegenomen. Maar vooral voor het prijzniveau heeft dit consumentenpatriottisme desastreuze gevolgen. Momenteel doen Finse tomaten bijna zeven euro per kilo en een inheemse komkommer ruim drie... In het bakje ernaast liggen dezelfde vruchten uit Spanje voor eenderde van die prijs. Ze zien er even sappig uit.

Konttinen is van mening dat de Finse consument ook maar eens in de spiegel moet kijken. Alleen een gek betaalt honderd procent méér voor iets omdat er *Voordeel op staat, of Uit eigen land*. Men zou de supermarkten links moeten laten liggen en kleine winkels moeten inrichten en bezoeken. De meeste kleine, onafhankelijke levensmiddelenzaken vindt men in de EU

sen kuluttajan on katsottava itseään peiliin. Vain hullu maksaa samasta tuotteesta kolminkertaisen hinnan vain siitä syystä, koska siinä lukee *Etu tai Kotimainen*. Ihmisten tulisi boikotoida supermarketpeja ja perustaa ja suosia pieniä lähihauppoja. Euroopassa on suhtessa eniten pieniä, itsenäisiä elintarvikekauppoja Italiassa ja vähiten Suomessa. Myös talvisaikaan lämitetään ja valaistaan suuria supermarketpeja joissa on vain muutama asiakas, mikä on silkkaa haaskausta.

Parlamentarisessä demokratiaa odottaisi poliittikojen tekevän kaikkensa estääkseen kauppaketjujen vääränlaista kilpailua asiakkaan kukkaron säätämisen puolesta. Juuri ennen viime joulua halitus sai estettyä eduskunnan esityksen uuden verotussysteemin aloittamisesta. Verotus olisi ollut suosiollinen K- ja S-ryhmien liikkeille pienten elintarviketuottaji-

in Italië, de minste in Finland. Ook het in de wintertijd verlichten en verwarmen van de enorme warenhuizen voor maar een paar klanten, is je reinste onzin.

In een parlementaire democratie zou je verwachten dat de politiek alles in het werk stelt om de concurrentievervalsing van de ketens tegen te gaan en de portemonnee van de consument te sparen. Juist vóór de laatste kerst torpedeerde het parlement de plannen van het kabinet om een nieuwe belasting in te voeren. De heffing zou de K en S ketens hebben bevoordeeld ten opzichte van kleinere levensmiddelenproducenten. Vele kleinere producenten van voedingswaren zijn coöperaties, bijvoorbeeld zuivelfabriek Valio. Dat betekent dat er vaak politici van naam en faam in hun besturen worden gekozen.

Goed nieuws dus voor de kleinere spelers in de levensmiddelensector, zou je op

en kustannuksella. Monet pienet elintarvikkeiden tuottajat ovat korporaatioita, kuten maitotuotteita valmistava Valio. Se tarkoittaa sitä, että he valitsevat usein nimikkeitä politikkoja johtokuntiinsa. Siis hyvä uutisia elintarvikemarkkinoiden pienemmille osapuollelle, luulisi. Mutta politikoilla on usein kaksi roolia. Suomessa eduskunnan jäsenelle on mahdollista,

grond van bovenstaande zeggen. Maar de rol van politici is maar al te vaak dubbel. In Finland kun je als parlementslid ook in je gemeenteraad plaats nemen. Menig lid van de Eduskunta in Helsinki probeert dus op lokaal niveau juist het bedje te spreiden voor de K en S supermarkten, hotels en tankstations en is lobbyist voor deze projecten in het landelijk parlement! Legio zijn de verhalen van andere, ‘gewone’ klanten van deze nieuwe vestigingen, volgens welke de politieke coryfee smeergeld heeft ontvangen in de vorm van extra bonussen, aparte prijsverlagingen, individuele kortingen of gewoonbaar geld op zijn of haar bankrekening.

Dit maakt duidelijk dat het probleem van het te dure voedsel onderdeel is van een veel groter vraagstuk: waarom lukt het niet om in Finland een gezonde verhouding tussen consument en producent te scheppen? Gezond in die zin dat de burger zo min mogelijk belemmeringen

että hän on myös samaan aikaan mukana kunnallispolitiikassa. Monet eduskunnan jäsenistä Helsingissä edesauttavat K- ja S-supermarkettien, hotelli- ja bensa-asemien levittäytymistä ja toimivat näiden edistämisen hyväksi koko kansaa edustavassa eduskunnassa! Huhut kertoivat lukuisista silmäätekevistä poliitikoista, jotka ovat saaneet ottaa vastaan lajuksia ylimääräisten bonusten, hintojen alennusten, henkilökohtaisten tarjousten tai rahalahjoitusten muodossa.

Tämän tiedon kautta onkin selvää, että kalliin ruuan ongelmassa onkin kyse paljon suuremmasta kysymyksestä: "Miksi Suomessa ei onnistuta luomaan tervettä suhdetta kuluttajan ja tuottajan välille?". Tervettä sen suhteen, että kansalaisilla ei olisi niin paljon rajoitteita tuotteiden tuottamisessa ja kuluttamisessa. Yrityskulttuuri on täällä yhä erittäin heikko. Suhteellisen pieni osa ihmisiä on valmis

krijgt voorgezet bij zowel de productie als de consumptie van goederen. De ondernemerscultuur is hier nog steeds zeer zwak. Relatief weinig mensen zetten de stap uit het betaalde baantje naar de eigen onderneming waarin eventjes op het geld gewacht moet worden. Finse ondernemers hebben meestal familie met geld en velen stappen er tijdens de eerste poging ook al weer helemaal of gedeeltelijk uit: deeltijd-ondernemen is hier populair. Men is dus zeer te porren voor monopolies, handelsbelemmeringen en andere zaken die de markt overzichtelijk maken. Ondanks alle gepraat over globalisering en internationale trends is ‘buitenland’ in Finland nog steeds gelijk aan ‘ver weg’. Handel met dat buitenland moet het liefst voorkomen of, als het niet anders kan, beperkt en aan allerlei regels gebonden worden. Nog steeds weet een Fin eigenlijk niet wat men in het buitenland uit Finland zou willen kopen en nog steeds probeert men

vaihtamaan palkkatyön omaan yritykseen missä aluksi on oltava valmis odottamaan että yritys alkaisi tuottaa voittoa. Suurimmalla osalla suomalaisista yrityjistä on rahakas suku taustalla ja useat heistä jäävät kelkasta kokonaan tai osittain pois jo alkuaheessa. Osa-aika yrityjyys on suosiossa.

Monopoleille, kauppaesteille ja muille asioille, jotka tekevät markkinoista selkeämpiä, lämmetään helposti.

Vakka puhutaan globalisinnista ja kansainvälisistä trendeistä, tarkoittaa ‘ulkomainen’ Suomessa samaa kuin ‘jos tain kaukaa’. Ulkomaan kauppaan tulee mieluiten estää, jos asialle ei muuta voi, sitä pitää rajoittaa ja vaikeuttaa erilaisin säännöin. Suomalaiset eivät vieläkään oikein tiedä, mitä suomalaisia tuotteita ulkomaalaiset voisivat haluta Suomesta. Ulkomaalaista löytyjä yritytään välttää tai kopioida.

buitenlandse vindingen óf van de binnenlandse markt te weren óf te plagieren.

Het helpt niet dat de Finse politiek en het debat in de samenleving nog altijd gedomeerd wordt door dezelfde figuren die 20, 30 of 40 jaar geleden ook al aan het roer zaten. Het klinkt niet echt overtuigend om dezelfde man of vrouw die het vóór het imploderen van de Sovjet Unie had over het indammen van de vrije markt nu te horen praten over de zegeningen van diezelfde vrije markt... Het is dus alsof ook in de politiek in Finland geldt, dat nieuwe spelers niet echt de ruimte krijgen. Men houdt het hier liever bij het bestaande en te vrezen valt dan ook dat men nog heel lang bereid is veel belasting te betalen en nog meer geld neer te tellen voor eten en drinken enkel en alleen omdat dat 'nu eenmaal onze gewoonte' is...

Joop Wassenaar

Asiaa ei auta, että Suomen poliitikkaa ja keskustelua dominoivat yhä samat henkilöt, jotka ovat olleet johdossa viimeiset 20, 30 tai 40 vuotta. Ei kuulosta kovinkaan vakuuttavalta, jos sama henkilö, joka ennen Venäjän hajoamista puolusti vapaan markkinatalouden rajoittamista, nyt puhuu vapaan markkinatalouden etuisuksien puolesta... On kuin Suomessa myös poliitikan saralla ei annettaisi tilaa uusille tuulille. On kuin asiat olisi mielellummin säilyttettävä entisellään. Kuten valmius maksaa paljon veroja edelleenkin ja vieläkin enemmän ruuasta ja juomasta pelkäästää sen takia, koska 'näin meillä on tapana tehdä'...

*Joop Wassenaar
Käännös: Minna Räty*

Kleintjes

Wereldwijzer

Op www.wereldwijzer.nl zijn zeer veel landen genoemd die een forum hebben op die website. Er ontbreekt echter een Finland forum. Is er iemand die dat forum wil beheren? Toets www.wereldwijzer.nl in en ga naar het Wereldwijzer Reiscafé. Ga dan naar het onderwerp Finland forum en vraag daar hoe een Finland forum op te starten.

Internet sivuilla www.wereldwijzer.nl on nimetty erittäin paljon maita, joilla on forum omilla webbisivuillaan. Sieltä kuitenkin puuttuu Suomi forum. Onko kukaan kiinnostunut hoitamaan tästä forumia? Napauta linkistä www.wereldwijzer.nl sisään ja mene Wereldwijzer Reiscaféen. Mene sitten otsikkoon Finland forum ja kysy siellä kuinka Suomi forum laitetaan pystyn.

Gratis adverteren in Aviisi?

Wilt u iets verkopen of bent u op zoek naar iets dan kunt u als lid geheel gratis (mits niet commercieel) in Aviisi een advertentie plaatsen. Stuur uw advertentie, van maximaal 140 leestekens en spatie, per email naar: aviisi@vnf.nu en wij zorgen ervoor dat uw advertentie in het eerstvolgende nummer wordt geplaatst.

Voor commerciële advertenties wordt een kleine vergoeding gevraagd.

Meer weten?

Info Mikko Lissing: vice-voorzitter@vnf.nu

De Ruhtinansalmi-halvering

Henk Fiolet

Na de februari revolutie in 1917 was tsaar Nicolaas II afgetreden en kwam er een provisionele regering onder leiding van prins Lvov.

Bij een manifest van deze nieuwe regering van 20 maart werd Finland's positie als autonoom hertogdom met dezelfde grondwettelijke rechten en plichten opnieuw bevestigd.

Tegelijkertijd werd het manifest van 1890 ingetrokken waardoor o.m. de Finse post weer onafhankelijk werd: de senaat kon zelf weer beslissen over eigen Finse postzegels. Ze zou in april een commissie benoemen om een ontwerp te maken voor nieuwe Finse zegels.

De burgeroorlog

Er brak evenwel een burgeroorlog uit en de situatie veranderde drastisch, zo niet dramatisch. Het ontstaan ervan en het verloop zijn in het kort als volgt.

Door de Russische revolutie stortte het Russische rijk in hetgeen ook een ontwrichting van de Finse samenleving tot gevolg had. Er ontstonden twee groeperingen: een sociaal-democratische groep, de zgn. Roden, gesteund door Rusland, en een conservatieve groep, de zgn. Witten, gesteund door het Duitse keizerrijk en Zweedse vrijwilligers. Door het ontbreken van leger en politie creëerden deze groepen hun eigen veiligheidstroepen. In januari 1918 had de senaat de officiële status van een burgerlijke witte garde erkend. De Roden reageerden hierop met het uitroepen van de Finse socialistische arbeidersrepubliek. De spanningen tussen beide groeperingen kwamen op 27 januari tot een uitbarsting en de Russische troepen in Finland verklaarden de Witten de oorlog. De Roden namen met behulp van Rusland het economisch belangrijke zuiden in handen, evenals een deel van de Karelische landengte.

Met behulp van de Duitsers bezetten de Witten onder bevel van Mannerheim tenslotte op 6 april Tampere dat in handen was van de Roden. Als een Duitse divisie in Helsinki landt, capituleren de Roden. De burgeroorlog eindigt op 15 mei 1918.

58

Tsaar Nicolaas II.

Postale problemen

Eind januari 1918 was er sprake van een stabilisatie van de frontlijnes tussen de Roden en de Witten. Daarvóór waren vier leden van de senaat naar Vaasa vertrokken, weg van het onrustige Helsinki. Het gebied ten noorden van de frontlijn werd Wit Finland genoemd en de zuidelijke regio Rood Finland. De voorraad postzegels bevond zich in Helsinki en daar werden ze ook gedrukt. Het was niet mogelijk om vanuit Rood Finland postzegels te leveren aan de postkantoren in Wit Finland. De postadministratie had niet langer de controle over de postzegelvoorraad: die waren in handen van de Roden. Zodoende ontstond er een schaarste aan zegels als gevolg waarvan men zijn toevlucht nam tot noodmaatregelen zoals in Ruhtinansalmi.

De Ruhtinansalmi-halvering

Hoewel er al eerder in Finland halveringen hadden bestaan zoals van de 10p van de emissie 1889, wordt de Ruhtinansalmi-halvering van de 40p van de emissie 1908-1909 resp. 1917-1925 in Facit vermeld onder no. 66C2v en no. 71C1v. Ze komt in twee tandingen voor, namelijk 14 1/4x14 3/4 en 14x14. Vanwege het gebrek aan 20p zegels die voor de lokale post tot 30 gram benodigd waren, halveerde postmeester Sorsakoski tussen de tweehonderd en driehonderd 40p zegels. Zoals helaas te doen gebruikelijk met dergelijke rariteiten, zullen er ongetwijfeld ook afstemplingen op verzoek zijn gemaakt. Gevreesd moet echter ook worden dat het daar niet bij is gebleven, maar dat er ook sprake is

Prins Georgij Jevgenjevitj Lvov.

59

van vervalsingen. Dat zou ook zomaar met dit onlangs 'op de kop getikte' briefstukje het geval kunnen zijn hoewel: dit stukje is in de loop der jaren al enkele keren bij dezelfde veilinghouder geveld.

De Vaasa-emissie van 1918

Omdat het gebrek aan zegels in passende waarden langer hoe groter werd, had de senaat inmiddels besloten zegels te laten drukken voor de postkantoren in de gebieden die zij wel onder controle had. Doorslaggevend daarbij was dat er anders noodmaatregelen zouden moeten worden getroffen zoals het (nog meer) gebruik maken van gedeelten van zegels, het aanbrengen van markeringen op poststukken of andere vormen van vernietiging als bewijs dat er porto was betaald. Daarbij was ook de vraag van

belang of het in de gegeven oorlogssituatie wel mogelijk zou zijn alsdan de porto daadwerkelijk te kunnen innen.

Aldus vond de Vaasa-emissie met het ontwerp van Saarinen zoals boven aangehaald, plaats. De naam Vaasa is gebaseerd op het feit dat de beslissing voor de uitgifte in Vaasa werd genomen en de zegels daar ook (bij Björkell) werden gedrukt. Op 1 oktober 1917 verscheen alleen de 5p; de andere waarden verschenen als gevolg van een staking pas op 12 maart 1918.

De nieuwe Vaasa-zegels waren geldig tot eind 1930.

Geraadpleegd:

- Suomen postimerkkien käsikirja III, pag.44
- Suomen postileimojen käsikirja IV, pag.206
- FACIT 2003 en LAPE 2012

Henk Fiolet

Belangrijke adressen

In Nederland - Alankomaissa

Ambassade van Finland
Suomen suurlähetystö
Groot Hertoginnelaan 16
2517 EG Den Haag
tel: 070-346 9754
fax: 070-3107174
info.haa@formin.fi
www.finlande.nl

Finse Zeemanskerk
Suomen Merimieskirkko
's-Gravendijkwal 64
3014 EG Rotterdam
010-436 6164
www.meremieskirkko.be/nl_index_fi.html

Finse Zaterdagschool
Suomalainen
Lauantaikoulu
Suomen Merimieskirkko
's-Gravendijkwal 64
3014 EG Rotterdam
informatie - tiedustelut:
www.lauantaikoulu.nl

Finnish Dutch Trade Guild
p/a Patrice van der Heiden
Musholm 149
2133 HR Hoofddorp
www.fdtg.eu

Cultureel attaché
van de VNF
Alexander van Hoboken
Maanstraat 29
6543 VR Nijmegen
024-3783024
avanhoboken@yahoo.com

Finse school -
Suomikoulu
The American School
of the Hague
Rijkssstraatweg 200
2241 BX Wassenaar
informatie - tiedustelut:
Kirsti Vaaranmäki, voorzitter
opettajat@suomikoulu.nl
www.suomi-koulu.nl

In Finland - Suomessa

Nederlandse Ambassade
in Finland:
Erottajankatu 19B,
FI-00130 Helsinki,
tel: +358-(0)9-228920
fax: +358-(0)9-2289228
nlgovhel@kolumbus.fi
www.netherlands.fi

Nederlandse Vereniging
in Finland
Secretariaat Vetelaisenkuja
390540 Oulu
secretariaat@nederlandsvereniging.fi
www.nederlandsevereniging.fi

Foto | kuva Daniël Loos

Word lid! | Liity jäseneksi!

Naam | Nimi _____

Voorletters | Kutsunanimi _____

Man | Mies / Vrouw | Nainen *

*doorhalen wat niet van toepassing is | *poista toinen, jätä vain oikea vaihtoehto

Adres | Osoite _____

Postcode | Postinumero _____

Woonplaats | Asuinpaikka _____

E-mail _____

Telefoonnummer | Puhelinnumero _____

Datum | Päivämäärä _____

Aanmelding als lid 'Vereniging Nederland-Finland':
Uw aanmelding kunt u naar onderstaand postadres
sturen of per e-mail naar: info@vnf.nu.

Ilmoittautumisen Alankomaat-Suomi Yhdistyksen
jäseneksi voit lähettää postitse allaolevan osoit-
teeseen tai sähköpostitse osoitteeseen: info@vnf.nu

62

Secretariaat Vereniging Nederland-Finland

Karthuizerlaan 30

6042 NB Roermond

Voor vragen: 06-55 80 21 20, info@vnf.nu

Zo spoedig mogelijk na ontvangst van uw aanmelding sturen wij u een bevestiging met een nummer van Aviisi, de brochure 'Finland in Nederland' en de contributierekening. Nadat wij u als lid hebben ingeschreven ontvangt u automatisch het eerst volgende nummer van ons verenigingsmagazine 'Aviisi'. De contributie bedraagt per jaar (1 januari tot en met 31 december) voor VNF-leden € 27,-. Contributie bedraagt voor bedrijfsleden € 79,- (incl. weblogo).

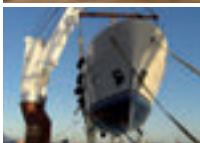
De statuten van de vereniging kunt u op onze website (www.vnf.nu) onder 'De Vereniging' vinden. Met uw aanmelding accepteert u onze statuten. Heeft u geen internet dan sturen wij graag op uw verzoek een exemplaar toe.

Mahdollisimman pian ilmoittautumisenne jälkeen lähetämme teille postissa vahvistuksen ja liitteenä kappaleen Aviisi-lehtämme, esitteen 'Suomi Alankomaissa' sekä jäsenmaksulaskun. Kun olet ilmoittautunut jäseneksemme, saat heti seuraavaksi ilmestynyt yhdistyksen jäsenlehdet 'Aviisin' numeron. Jäsenmaksu on vuodessa (1. tammikuuta - 31. joulukuuta). Jäsen sekä samassa taloudessa asuva partneri ja alle 18 vuotiaat lapset 27,- euroa ja yritysjäsen 79,- euroa (sisältää weblogon).

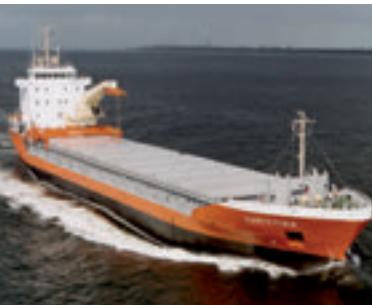
Nettisivultamme www.vnf.nu alaotsikosta «Yhdistys» löydät yhdistyksen säännöt. Ilmoittautuessasi jäseneksi samalla hyväksyt nämä säännöt. Huom. Säännöt ovat toistaiseksi vain hollanninkielellä (Statuten).

the s spliethoff group

*World wide heavy lift
and project transportation*

Radarweg 36
1042 AA Amsterdam
The Netherlands

P.O. Box 409
1000 AK Amsterdam
The Netherlands

Tel: +31 (0)20 4488 400
Fax: +31 (0)20 4488 500
E-mail: gogracht@spliethoff.com
Internet: www.spliethoff.com

Rokade Advies B.V.

Fiscalisten/Verolakimiehet
Juristen/Lakimiehet
Administrateurs/Kirjanpitäjät

Maaskade 159a
3071 NR Rotterdam

Phone: 010 – 265 19 90
Fax: 010 – 265 04 30

Website: www.rokade.org
Email: info@rokade.org

